

Giới thiệu Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khốc

Thể loại: Mang thai hộ, sủng đặc biệt H nhẹ

Giới thiệu sơ nét về nhân vật chính:

- Nam chính:

+ Tên: Lâm Đình

+ Tuổi: 29 tuổi

+ Nghề: Tổng tài Lâm thị

- Nữ chính:

+ Tên: Bạch Lan

+ Tuổi: 24 tuổi

+ Nghề: Sinh Viên sau đó chưa biết =))))

- Review: 3s, ngược nhẹ, HE ♥

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Giao dịch

- Rảnh nên có demo thôi @@

[.....]

Cô - Bạch Lan là một sinh viên không mấy khá giả, tiền học phí tiền sinh hoạt mỗi tháng của cô và em gái mình đều dựa vào tiền học bổng và làm thêm của cô. Cô thừa chịu khổ cũng không để em gái mình đi làm thêm.

Rồi đến một ngày đoàng một cái cô phát hiện bệnh tim bẩm sinh của em gái mình - Bạch Ngọc đã đến giai đoạn nguy kịch. Nhưng số tiền cô kiếm được chi tiêu tiết kiệm lắm cũng chỉ may mắn đủ.

Với số tiền chữa trị khổng lồ ấy cô thật sự chẳng biết kiếm ở đâu ra. Vay mượn họ hàng sao? Họ chắc đã quên mất chị em cô từ lâu rồi!

[.....]

" Cô chỉ cần đẻ cho tôi một đứa cháu. Mỗi tháng mang thai sẽ chu cấp cho cô đầy đủ. Xong việc cô sẽ được nhận 100 vạn "

" Nhiều như thế? Có yêu cầu khác sao? " Bạch Lan run rẩy.

" Tôi muốn cô trực tiếp thực hiện. Không qua thụ tinh nhân tạo. Tôi đã hỏi qua rồi phương pháp đó thành công không cao. "

" Thế nhưng... "

" Thế nào? Nếu cô không làm tôi tìm người khác "

" Được. Tôi chấp nhận. Nhưng con trai bà không chấp nhận tôi thì sao? "

" Cô yên tâm. Tôi sẽ có biện pháp. "

" Tôi có xin thể ứng trước 50% không? "

" Không thành vấn đề "

[.....]

"Chị có phải em sắp chết rồi phải không?" Bạch Ngọc rung rung.

"Em nói bậy cái gì? Em phải sống cùng với chị chứ! "

"Bệnh của em, em hiểu rõ. Chị đừng vay mượn tiền của ai cứu em. Vô ích thôi "

"Chị nhất định sẽ chữa trị cho em khỏi bệnh. Em yên tâm trị bệnh đi "

"Chị đừng ngốc nữa. Về ngủ sớm đi mai chị còn phải đi học mà. "

"Em cũng ngủ đi. Chị ngủ ở đây với em "

[.....]

Sau khi Bạch Ngọc ngủ say cô rời phòng bệnh. Đến biệt thự nhà họ Lâm.

"Cô đến đây tìm ai? "

"Tôi đến tìm Lâm phu nhân "

"Cô tên là...? "

"Bạch Lan "

"Cô theo tôi "

Bạch Lan theo cô giúp việc vào nhà.

"Lâm phu nhân tôi đến rồi! "

"Được tôi dẫn cô lên phòng "

Cô theo Lâm phu nhân lên phòng anh - Lâm Đình.

"Cô vào đi nó ở bên trong? "

"Sẽ ổn chứ? "

"Tôi đã lo liệu cả rồi "

Bạch Lan mở cửa bước vào. Cô nhìn thấy một người đàn ông ngũ quan sắc sảo hơn cả phụ nữ. Nhưng lại toát lên một vẻ lãnh khốc không gì bì được.

Bỗng người đàn ông lên tiếng.

"Cô là cô gái mẹ tôi đã tìm? "

"P... Phải " Cô run sợ trước người đàn ông đang ngồi ở trên giường kia.

"Đến đây "

Cô nhanh chóng tiến đến bên giường. Người đàn ông bị nhiễm xuân dược trên giường không ngần ngại kéo tay cô đặt cô dưới thân.

Không đạo đầu, không nhẹ nhàng, không tình yêu. Người đàn ông mạnh bạo tiến vào bên trong cô. Mà không biết rằng đến là lần đầu tiên của cô.

Nhẹ nhàng đã làm người ta đau như muốn gãy xương. Nhưng lần đầu tiên của cô lại mạnh bạo như thế làm cô đau như muốn chết đi sống lại. Nhưng cô chỉ âm thầm rơi nước mắt khi bị người đàn ông mạnh bạo tiến vào.

Cô đau đến ngất đi và cũng vì đau mà tỉnh lại. Cô cố tỉnh lại để sau khi xong việc sẽ đến bệnh viện ngay. Cô sợ buổi sáng cô không có ở đó em gái sẽ lo lắng. Nhưng cô thật sự mệt mỏi quá, cô đau quá sau đó cô dần ngất lịm đi...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Nhói lòng

Buổi sáng anh thức dậy rất sớm, nhìn người con gái trên giường đang ngủ nhưng vẻ mặt vẫn đầy nét sợ hãi nằm co quắp trong chiếc chăn rất không vừa mắt.

"Được lên giường với tôi còn khó chịu? Cô phải nhớ rằng được lên giường với tôi là chuyện rất nhiều cô gái mơ ước đấy! "

Hôm qua do bị nhiễm khuẩn được nên anh cũng không nhớ rõ mọi chuyện như thế nào.

Anh đi đến chiếc bàn để cạnh giường lấy đồng hồ. Bỗng nhiên anh thấy có mấy giọt máu đỏ hồng rơi trên grap giường.

"Xử nữ làm mấy việc hạ tiện như vậy sao? "

Nụ cười anh giương lên mang vẻ mỉa mai không hơn không kém. Nhưng sao trong lòng anh lại nhói lên như thế này?

Anh nhanh chóng tắm rửa rồi thay quần áo xuống nhà bếp ăn sáng.

"Con không muốn thấy người đàn bà đó ở trong phòng khi con về. Mẹ làm sao thì làm "

"Mẹ biết rồi. Mau đi làm đi "

[.....]

Anh - Lâm Đình là một con rỗng trong giới kinh doanh cả về bạch đạo lẫn hắc đạo.

Tính tình hời hợt, khuôn mặt đẹp đến ti mỉ nhưng luôn mang vẻ lãnh khốc nếu ví anh là một ác quỷ cũng không sai.

Anh trước giờ đối với phụ nữ không có cảm giác. Bao nhiêu cô thư ký đã bị đuổi việc vì muốn quyến rũ anh một bước thành phượng hoàng.

Kể từ đó anh càng chán ghét phụ nữ. Đã 28 tuổi rồi vẫn chẳng có một tin đồn tình cảm với một cô gái nào cả. Tiêu sử trên mạng của anh chỉ bao gồm tên và tuổi còn lại đều trống rỗng.

"Lâm tổng, 10h anh có một cuộc họp. 2h chiều đi gặp khách hàng. Đến 6h có một buổi tiệc khiêu vũ từ đối tác. "

"Tôi biết rồi. "

[.....]

Cô sau khi chờ anh rời khỏi phòng mới dám thức dậy. Cô tựa người định đứng dậy. Bỗng cơn đau từ hạ thân truyền đến làm cô mặt bỗng trắng toát.

Cô gắng gượng lắm mới đứng dậy mặc quần áo vào được. Nhưng sắc mặt cũng chẳng tốt hơn là mấy.

Cô đi vô cùng chậm chạp xuống dưới lầu.

"Lâm phu nhân, tôi phải đến bệnh viện có em gái tôi đang đợi "

"Cô không ở lại đây sao? Nếu không thoải mái ta sẽ mua cho cô một căn hộ "

"Sau khi bệnh tình của em gái tôi khỏi hẳn tôi sẽ chuyển đến đây. Tùy bà sắp xếp "

"Được, thời gian đầu tùy cô nhưng nhớ quay lại sớm. "

"Tôi biết rồi, Lâm phu nhân "

[.....]

Cô về nhà thay quần áo rồi lại đến bệnh viện.

"Hôm qua chị về nhà sao? "

"Ừ chị về nhà lấy đồ để đi học. "

"Sao mặt chị có vẻ mệt mỏi vậy? "

"Chị không sao. Chắc do đi ngoài nắng thôi. "

[.....]

Biết tối nay anh có tiệc khiêu vũ. Lâm phu nhân liền gọi cho Nhất Linh.

" Tiểu Linh, tối nay con đi dự tiệc với Lâm Đình có được không? "

" Được thưa bác gái "

" Con đến Lâm thị đi chung với Lâm Đình nhé "

" Con biết rồi, bác gái "

Lâm phu nhân vô cùng yêu thích cô Nhất Linh này. Môn đăng hộ đối, xinh đẹp, giỏi giang còn ngoan hiền. Đã muốn lấy về làm con dâu nhưng đối mặt với đứa con trai này bà không làm chủ được.

[.....]

" Đình, tiệc khiêu vũ tối nay em đi với anh "

Anh mặt lạnh tanh mặc kệ cô ta. Thấy anh không nói gì Nhất Linh liền đi lại ôm lấy cánh tay anh.

Trên đường đi Nhất Linh bỗng nhiên nghiêng người sang nói vào tai anh.

" Hôm nay, người ta sẽ phục vụ anh thật tốt "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lạnh Khốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Dẫn vật

" Hôm nay người ta sẽ phục vụ anh thật tốt a ~ "

" Cô xuống xe " Lâm Đình lạnh băng nói.

" Nhanh như vậy anh đã muốn người ta rời sao? Anh thật nóng vội nha " Nhất Linh nũng nịu nói với anh rồi quay sang nói với thư ký của anh:

" Anh ấy bảo cô xuống xe "

Anh lạnh mặt nhìn thẳng vào mắt Nhất Linh:

" Tôi nói lần cuối cùng cô xuống xe "

Sau khi anh "thương thức" qua Bạch Lan liền càng trở nên khó tính. Cô gái này không có mùi hương trên người cô liền làm anh khó chịu.

" Anh.... Em.... "

Nói rồi cô ta sợ hãi mở cửa bước xuống xe. Về mặt của anh bây giờ lạnh băng làm Nhất Linh sợ hãi cực độ.

Tài xế tiếp tục lái xe chở anh đến bữa tiệc. Sau khi vào trong anh nhìn thấy một bóng hình thuộc.

" Gia đình tôi cho cô không đủ tiền? "

Bạch Lan ngẩng mặt lên bỗng thấy khuôn mặt của người đàn ông đêm đó. Về mặt cô ban đầu là khiếp sợ sau đó là né tránh.

" Không trả lời? Gia đình tôi trả cho cô ít tiền sao? "

" Không.... Không có " Cô run rẩy trả lời.

" Mai lập tức thu dọn đến nhà tôi. Để tôi buổi tối về nhà vẫn chưa thấy cô thì cô tự gánh chịu hậu quả. "

" Tôi.... Tôi biết rồi " Cô vẫn run rẩy không dám nhìn thẳng vào anh khi nói chuyện.

[.....]

" Tiểu Ngọc, nhà trường cử chị đi du học khoảng 15 tháng mới có thể trở về. Em ở nhà nhớ tự chăm sóc bản thân. Mỗi tháng chị sẽ gửi tiền về cho em nhất định không được đi làm thêm có biết chưa? "

" 15 tháng lận sao? Không có chị em sẽ cô đơn lắm "

" Yên tâm chị sẽ nhanh chóng trở về thôi "

" Chị phải giữ gìn sức khỏe đừng chi lo cho em mà quên mất bản thân. "

[.....]

Cô chỉ xách một vali nhỏ theo dù sao cũng không mặc đến với lại đem đi nhiều quá em gái cô nhất định sẽ nghi ngờ mất.

Tại Lâm gia.

" Lâm phu nhân, tôi đến rồi "

" Mau vào đi. Ngày mai tôi sẽ dẫn cô đi siêu âm "

" Được, phu nhân. Tôi sẽ ở đây "

" Cô ở phòng bên cạnh của Lâm Đình. Để tôi dẫn cô lên. "

" Như vậy sẽ không phiền Lâm Tổng chứ? Dù sao tôi cũng là một người xa lạ "

" Không sao. Những việc trong ngôi nhà này tôi làm chủ "

[.....]

" Cô gái ấy đã tới chưa? " Lâm Đình lạnh lùng hỏi.

" Con nói ai? Nhất Linh? "

" Cô gái trên giường của con "

" Hôm nay cô ấy mới tới. Mẹ để cô ấy ở phòng bên cạnh con không sao chứ? "

" Không sao "

" Mẹ gọi cô gái đó sang phòng con "

" Ừ con lên phòng trước đi "

[.....]

" Cộc... Cộc... "

" Vào đi "

Bạch Lan cúi gằm mặt run rẩy bước vào.

" Anh tìm tôi có việc gì sao? " Bạch Lan cúi gằm mặt nói.

Anh không nói gì đứng dậy đi về phía cô.

" Làm người phụ nữ của tôi thế nào? "

" Tôi... Tôi "

" Thế nào? Không đồng ý? Tôi nhất định không bạc đãi em "

" Tôi... Tôi không xứng đáng để anh làm vậy. Sau khi sinh con tôi liền rời đi. Không làm ảnh hưởng đến cuộc sống của anh vẫn tốt hơn. "

" Nhưng bây giờ dù em có muốn hay không cũng đều phải đồng ý "

Nói rồi anh áp mặt mình xuống mặt cô. Ti mĩ hôn lên môi rồi lại hôn xuống cổ.

Thấy cô xụi lơ trong ngực, anh liền bế cô đến bên giường. Lại mạnh mẽ chiếm đoạt thân thể cô. Lần này cô vẫn có cảm giác đau. Nhưng anh đã dịu

dàng hơn cái đêm đầu tiên kia.

Trong cơn mê loạn anh nói:

" Hương vị rất tuyệt. Công cụ làm ấm giường này tôi rất hài lòng. Đợi sau khi tôi chơi chán sẽ để cô đi. "

Nghe thấy lời anh nói cô bỗng bật khóc nhưng không thành tiếng.

" Bản thân mình cũng có ngày mệt mỏi như thế này sao? "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lạnh Khốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Đám cưới

" Bản thân mình cũng có ngày mệt mỏi như thế này sao? "

Cô khóc rồi thiếp đi lúc nào cũng chẳng biết.

[.....]

Buổi sáng Lâm Đình thức dậy, anh thấy cô nằm trên giường cũng không còn thấy chán ghét như lần đầu thấy cô.

" Từ hôm nay em chuyển sang phòng tôi ở luôn đi. "

Anh lạnh nhạt buông lời rồi rời giường. Anh biết cô nghe thấy lời anh nói bởi vì lúc anh thức dậy thấy bà vai cô run run. Mặc dù cô đã nhắm mắt giả vờ như không nghe thấy. Thấy bà vai cô run run, anh bỗng thấy không đành lòng nhưng rồi vẫn nói ra mấy lời đó.

[.....]

" Cô gái này đã có thai sao bác sĩ? "

" Đã có thai 1 tháng rồi. "

" Được, cảm ơn bác sĩ "

Nghe thấy bác sĩ nói cô có thai. Bạch Lan đột nhiên thấy thật may mắn. Cô thật sự không muốn chịu sự sỉ nhục của anh đối với cô nữa.

[.....]

" Bạch Lan này, tôi đã mua cho cô một căn hộ ở ngoại thành. Không khí rất tốt cũng tiện cho việc y tá đến chăm sóc cô mỗi ngày. "

" Lâm phu nhân, bà thật tốt "

" Dù sao trong bụng cô cũng là cháu của tôi "

Lâm phu nhân lại nói:

" Cô đừng có tâm tư gì với con trai tôi, nó đã vị hôn thê rồi "

" Tôi không dám, Lâm phu nhân. Tôi biết vị trí của mình ở đâu "

" Nhớ kỹ lời cô nói. Tôi nhất định sẽ không bạc đãi cô "

[.....]

" Lâm Đình, mẹ đã định ngày cưới của con với Nhất Linh rồi "

" Khi nào? "

" 2 tuần nữa "

" Được, tới lúc đó con sẽ về "

Bà nghĩ Hạ Nhất Linh nhất định rất yêu con trai bà nên nó mới cho phép con trai bà có con với người phụ nữ khác. Nhưng bà không biết được cô ta chỉ vì tài sản của con trai bà nên mới như vậy.

Thâm tâm cô ta chỉ có một điểm: vì sao mình không sinh con được còn phải chịu cảnh nghèo khổ? Chịu thiệt một chút cũng không sao.

[.....]

" Kính coong.... Kính coong "

" Giờ này Lâm phu nhân còn đến làm gì nhỉ? "

Cô ra mở cửa nói:

" Lâm phu nhân, giờ này.... "

Cô thấy người trước cửa là Lâm Đình chứ không phải Lâm phu nhân.

" Anh.... " cô định hỏi anh đến đây làm gì.

" Tôi đi dự tiệc ở gần đây. Nếu bây giờ về nhà rất khuya "

" Anh vào đi "

Anh bước vào ôm lấy cô. Cô tưởng anh lại muốn cô nên vội vàng nói:

" Hôm nay tôi không được, tôi đã mang thai rồi "

Anh hít mùi hương trên tóc của cô, nghe cô nói thế bỗng cười khẽ:

" Em nghĩ gì thế cô bé? Chỉ là mùi hương trên người em làm tôi rất thoải mái thôi. Tôi không phải loại người không biết phải trái như thế "

Anh thở phào nhẹ nhõm.

" Anh buông tôi ra, anh vào trong phòng ngủ đi "

" Tôi ngủ sofa cũng được, không sao "

[.....]

Buổi sáng Lâm Đình rời nhà Bạch Lan rất sớm chắc cô không biết.

Anh ngồi lên xe bỗng nở nụ cười. Anh từ bao giờ lại dịu dàng, lại muốn gần gũi một người con gái đến thế?

Anh nghĩ mình chơi đùa thôi lại vui vẻ đến vậy sao? Nhưng phải thừa nhận mùi hương của cô gái này rất tuyệt.

[.....]

2 tuần sau.

Một đám cưới không phải là lớn cũng chẳng phải là nhỏ đã diễn ra còn có cả nhà báo đến.

Khách mời đa số là bạn trên thương trường của anh và bạn bè của ba mẹ hai bên.

" Vợ yêu, em qua đó chơi cùng với vợ của Hàn đi "

" Anh đuổi em đi để uống rượu cho thoải mái sao? Anh dám uống rượu em sẽ cho anh ngủ trên sofa " Nhan Thiên Uyển lườm anh. Đáng vẻ bây giờ không khác gì cô vợ nhỏ giận chồng mình.

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lạnh Khốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Không rõ ràng

" Anh đuổi em đi để uống rượu cho thoải mái sao? Anh dám uống rượu em sẽ cho anh ngủ trên sofa " Nhan Thiên Uyển lườm anh. Đáng về bây giờ không khác gì cô vợ nhỏ giận chồng mình.

" Anh muốn em thoải mái thôi. Anh ở đây nói chuyện vui bạn của anh thôi không uống rượu "

" Anh nhớ đó "

Ở một nơi nào đó cũng một người chồng năn nỉ vợ mình đi ngồi cùng với Nhan Thiên Uyển.

" Vợ yêu em cũng lại ngồi cùng vợ Lãnh Vân đi "

" Anh nhớ đừng uống rượu đó " Lạc Hi Trân lườm anh một chút.

" Tuân lệnh vợ yêu "

[.....]

" Tôi còn tưởng cậu sống vậy đến già đấy " Lãnh Vân cười nói.

" Tôi lấy để làm bình phong trước mặt mẹ tôi thôi " Lâm Đình lạnh nhạt trả lời.

" Lại còn giả vờ làm gì? Cậu quên được cô ấy cũng là chuyện tốt. " Dương Hàn cười lớn.

" Có tin tôi giết người diệt khẩu không? "

" Không dám, không dám vợ tôi còn đang đợi ở đằng kia "

" Các cậu bớt nói nhảm đi "

[.....]

Sau khi kết thúc đám cưới Lâm Đình không về nhà mà đến căn hộ của Bạch Lan.

Anh mở cửa vào trong nhà rất tối hình như cô ngủ rồi. Anh bước đến mở phòng cô, đúng cô ngủ rồi. Anh mở đèn trong phòng làm cô thức giấc.

" Anh.... Anh sao lại ở đây? " Bạch Lan sợ hãi.

" Tại sao tôi không thể ở đây? "

" Ý tôi là hôm nay là đêm tân hôn của anh không phải sao? "

" Phải thế thì sao? Tôi chán ghét cô ta. "

" Anh chán ghét cô ta tại sao lại đến tìm tôi? " Bạch Lan chất vấn.

" Tôi không biết. Đêm nay tôi muốn ngủ ở đây "

Nói rồi Lâm Đình bước đến giường nằm xuống ôm cô vào trong ngực.

" Ngủ đi đừng làm phiền tôi, tôi rất mệt "

[.....]

" Tối hôm qua anh đi đâu, tại sao không về nhà? " Nhất Linh lo lắng hỏi.

" Tôi đi đâu là việc của tôi. Cô có quyền chất vấn sao? " Lâm Đình lạnh băng trả lời.

" Em chỉ là lo lắng cho anh thôi. "

Nói rồi Nhất Linh bước đến bên cạnh anh. Nhón chân nói vào tai anh:

" Người ta vẫn chưa được phục vụ anh vào đêm tân hôn đó, ông xã "

Lâm Đình nghe xong xô cô ta xuống đất quát lớn:

" Từ nay đừng đến gần tôi, cũng đừng ngủ ở trong phòng của tôi. Bỏ ngay cách gọi buồn nôn đó đi "

Nói rồi anh đi thẳng ra ngoài đến công ty.

[.....]

" Thư Ký Ngô, nếu tôi lúc nào cũng nhớ một cô gái, lúc nào cũng muốn đến gần cô ấy. Nếu một hôm gặp cô ấy rồi đều thôi mái. Thì đó là gì? "

" Lâm Tổng, cái này....? " Ngô Đồng ấp úng.

" Cái này chỉ là chơi đùa thôi sao? " Lâm Đình gắng hỏi.

" Tôi không chắc chắn đó là gì nhưng tôi chắc chắn đó không phải chơi đùa. Anh là đang muốn xác định một mối quan hệ rõ ràng với cô gái ấy "

" Là vậy sao? " Lâm Đình cười khò.

[.....]

Từ khi Bạch Lan mang thai đến giờ đã được 5 tháng rồi.

Hầu như ngày nào Lâm Đình cũng đến tìm cô. Có khi rất sớm có khi rất khuya mới đến. Khi thì cùng ăn cơm, cùng dạo phố, cùng xem bộ phim. Anh đến ngày nào cũng ngủ lại.

Lâu dần Bạch Lan một ngày không gặp anh liền cảm thấy nhớ. Cô đoán hình như anh đến tìm cô một tuần sẽ có một ngày trở về nhà.

Cô tự hỏi: " Mối quan hệ giữa mình và Lâm Đình là như thế nào? "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lạnh Khốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Ghen

" Anh bên ngoài có người phụ nữ khác có phải không? " Nhất Linh nói.

" Tại sao tôi phải nói cho cô biết? " Lâm Đình lạnh nhạt trả lời.

" Dù sao em cũng là vợ anh, em không được quan tâm lo lắng đến cuộc sống của chồng mình sao? "

" Tôi còn chưa cho cô cái quyền đó "

Nói rồi Lâm Đình tức giận bỏ ra ngoài.

[.....]

" Nhất Linh, con làm sao vậy? "

" Hức, hức. Mẹ hình như Đình có người phụ nữ khác ở bên ngoài " Nhất Linh sau khi nói xong thì oà lên khóc.

" Con bình tĩnh nói mẹ nghe, tại sao con lại nghĩ như thế? "

" Đình, rất lâu mới trở về nhà một lần. Về cũng rất nhanh rồi lại đi. Anh ấy rất lạnh nhạt với con "

" Con cứ bình tĩnh mẹ sẽ gặp Tiểu Đình hỏi rõ chuyện này "

" Dạ con biết rồi mẹ "

[.....]

" Alo, ai vậy ạ? "

" Có phải số máy của Bạch Lan không? "

" Phải xin hỏi anh là...? "

" Anh, Lương Văn đây. "

" Là anh Lương Văn thật sao? Lâu rồi anh mới liên lạc với em "

" Em đang đi du học sao? "

" Dạ phải. Sao anh lại biết? "

" Anh hỏi Bạch Ngọc. Bao giờ thì em về "

" Khoảng 10 tháng nữa là kết thúc "

" Được, chờ em về chúng ta gặp nhau "

" Được "

Bạch Lan cúp máy bỗng có tiếng nói vang lên.

" Em nói chuyện với ai? "

" Là một người bạn cũ của tôi thôi "

" Bạn cũ mà phải vui đến thế sao? "

" Tôi cũng bình thường thôi "

" Em chặn ngay số của anh ta đi. Tôi không thích. "

" Quan hệ giữa tôi và anh là thế nào? " Bỗng nhiên cô nhớ đến câu hỏi mình đang phân vân rồi thốt lên hỏi anh.

" Em không cần quan tâm. Chỉ cần nghe lời tôi nói là được. "

" Tôi làm sao không quan tâm được? Không là gì của nhau tại sao anh lại ngày ngày đến đây quan tâm tôi, chăm sóc tôi? Đến bây giờ còn cấm cản tôi việc này việc kia. Tôi rất sợ, sợ một ngày tôi phát sinh tình cảm với anh rồi anh nói: Tôi chơi đủ rồi chúng ta kết thúc đi. "

" Tôi.... Em.. "

" Anh không cần nói gì cả. Chung quy vẫn là tôi không xứng đáng đứng bên cạnh anh. Anh còn có một cô vợ xứng đáng đang đợi anh ở nhà không phải sao? Sau này đừng đến đây tìm tôi nữa "

Nói rồi Bạch Lan đi vào phòng khoá cửa lại. Lâm Đình cũng chẳng biết cảm giác gì của mình là gì? Đau sao? Anh cũng không hiểu rõ nữa.

Từ ngày cô nói ra mấy lời đó đến nay cũng đã 4 tháng rồi anh cũng không đến tìm cô nữa. Mà chỉ đến trước nhà thấy cô rồi lại ra về.

Rồi đến một ngày anh có scandal với một người mẫu ảnh. Tối hôm đó cô vô tình đọc được. Cô khóc rất nhiều nhưng cô nghĩ đến sợ sau này con sinh ra khuôn mặt sẽ buồn bã nên không còn khóc nữa. Cô tự hỏi: " Mình có tư cách gì để khóc cơ chứ? "

Đến đêm cô bỗng bật dậy vì ác mộng sợ một ngày Lâm Đình sẽ ngày ngày ân ái với một cô gái trước mặt cô, cô lại khóc. Cô biết sự lo lắng của mình đã thành sự thật, cô yêu anh rồi. Trong vô thức cô bấm điện thoại gọi cho Lâm Đình.

" Alo "

"..." Cô chỉ nằm khóc默默 kệ tiếng anh nói trong điện thoại.

" Em tại sao lại khóc? Mau nói cho tôi biết "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lạnh Khóc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Sau này đừng sinh con nữa!

" Em tại sao lại khóc? Mau nói cho tôi biết. "

"..." Cô vẫn khóc.

" Em không nói tôi liền đến nhà em mặc dù em không thích tôi vẫn phải đến. "

"..." Cô vẫn không trả lời.

Thế rồi Lâm Đình ra xe đến thẳng nhà Bạch Lan.

Đến nhà cô, anh nhanh chóng chạy vào phòng. Thấy cô đang nằm trên giường nức nở như một đứa trẻ vậy.

Anh bước đến ôm lấy cô rồi nói:

" Em bị làm sao vậy? Khó chịu chỗ nào sao? Hay em đau bụng rồi? "

Cô nghe thấy lời anh nói, không nói không rằng. Chui vào ngực anh nức nở không ngừng được.

" Em đừng khóc nữa có được? Tôi không chịu được đến mức muốn đánh người làm em thế này rồi. "

Cô bỗng không khóc nữa đẩy anh ra lạnh nhạt nói:

" Anh đến đây làm gì? Mau về đi tôi không muốn thấy anh. "

" Em làm sao vậy? Không phải mới vừa rồi còn khóc ướt cả áo của tôi rồi sao? " Lâm Đình khẽ cười.

" Mặc kệ tôi. "

" Hạ Nhất Linh đến đây làm phiền em sao? "

" Không phải. Anh hỏi nhiều thế làm gì? Về nhà đi. "

Anh bước đến ôm lấy cô rồi nói:

" Đừng dối nữa, có chuyện gì cứ nói với tôi là được mà. " Anh vuốt ve mái tóc dài của cô.

Cô không nói gì mở điện thoại rồi đưa đến trước mặt anh.

Anh xem xong cười khẽ rồi nói:

" Em vì ghen mà khóc đến mức này? " Lần này anh cười rộ lên.

" Anh hơi nhiều lời rồi đấy. "

" Cô ấy là người mẫu ảnh mới của công ty tôi chỉ là đi ăn một bữa thôi. "

" Anh giải thích với tôi làm gì? "

" Tôi biết là em sẽ cần. "

" Tôi không cần! "

" Tôi còn không hiểu em sao? "

" Mặc kệ tôi, anh về đi. "

" Đã muộn thế này rồi em còn nỡ đuổi tôi à? "

" Vợ anh sẽ lo lắng đấy. " Cô lườm anh một chút rồi nằm xuống giường.

" Em lo lắng cho tôi đến thế à? Vậy tôi phải ở lại đây. "

Anh cũng đi đến giường nằm xuống ôm cô từ đằng sau vào ngực mình. Anh nói nhỏ vào tai cô hơi ấm cũng như đánh úp vào tim cô:

" Tôi nhớ em rồi. "

Một câu hai nghĩa làm cô mặt đỏ tím đập.

" Anh có ngủ hay không còn nói nhiều như vậy? " Cô khó chịu lên tiếng.

" Được, được tôi ngủ. "

[.....]

Cuối cùng cũng đến ngày sinh. Tối hôm đó anh đến bệnh viện ở cả một đêm cùng với cô. Mẹ anh vì lo lắng cũng không để ý nhiều về chuyện này. Hạ Nhất Linh hôm nay cũng đến.

Ở trong phòng sinh đến tận nửa đêm mới có tiếng khóc của trẻ con truyền ra ngoài.

Là con trai.

Sau khi y tá bế em ra mẹ anh và Nhất Linh chạy đến nhìn em bé chỉ có anh chỉ nhìn mặt em bé một chút rồi bước đến trước mặt cô:

" Em vất vả rồi "

" Tôi không sao. " Cô thều thào trả lời.

Cô được đẩy về phòng hồi sức đến sáng mới được đẩy về phòng thường.

" Có còn đau không? "

" Có một chút "

" Sau này đừng sinh con nữa. Tôi sợ nhìn thấy em đau. "

" Tôi lấy chồng không cần sinh con sao? "

" Em nghĩ mình có thể chạy khỏi tôi à? "

" Tôi cứ chạy đấy thì sao? "

" Em cứ thử xem. "

Anh nói tiếp:

" Em cũng đói rồi nhỉ? Tôi về nhà nấu canh cho em "

" Anh nấu sao? Tôi hơi lo rằng mình phải rửa ruột đấy "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khóc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Có chẳng phải ly biệt?

" Em cũng đói rồi nhỉ? Tôi về nhà nấu canh cho em "

" Anh nấu sao? Tôi hơi lo rằng mình phải rửa ruột đấy "

" Em không thể nói lời nào ngọt ngào hơn à? "

" Tôi không đấy thì thế nào? "

" Bớt ngang bướng đi, em vừa sinh xong đấy. "

" Con mau về kêu chị giúp việc hầm canh cho tiểu thư Bạch đi. "

" Mẹ ở lại với cô ấy, con về nhà trước. "

" Ừ. "

Sau khi Lâm Đình về, cả Lâm phu nhân và Hạ Nhất Linh đều vào phòng của cô. Lâm phu nhân nói:

" Bao lâu nay con trai tôi không về nhà với vợ nó là vì cô sao? "

" Tôi... Tôi "

" Không cần nói, tôi đã điều tra cả rồi. "

" Tôi xin lỗi, rất xin lỗi Lâm phu nhân và Lâm thiếu phu nhân. " Bạch Lan như muốn nhảy xuống đất quỳ lạy van xin họ.

" Đừng kích động, nằm yên trên giường nghỉ ngơi đi. "

Lâm phu nhân đỡ Bạch Lan nằm lại trên giường rồi nói tiếp:

" Tôi không trách cô nhưng cô phải nhớ từ giờ phút này không được day dưa với con trai của tôi nữa. Cô vẫn còn tương lai nhưng nó đã có vợ rồi. "

" Tôi biết thân phận của mình thừa phu nhân. Đợi sau khi bình phục tôi sẽ rời đi ngay. Nếu bây giờ rời đi về gặp em tôi nó sẽ nghi ngờ mắt. "

" Được, tỉnh dưỡng cho tốt. Tiền tôi sẽ gửi vào tài khoản cho cô. "

" Không cần gửi đâu thừa phu nhân, tôi đã lấy đủ tiền chữa bệnh cho em gái mình rồi. "

" Vẫn nên có thực hiện đúng giao dịch giữa mẹ tôi và cô. Bớt cho sau này lắm chuyện lời thôi. " Hạ Nhất Linh vừa nói vừa lườm nguyệt cô.

" Con dâu tôi nói cũng đúng. Tôi sẽ chuyển tiền cho cô, bây giờ tôi về nhà trước. "

Nói rồi Lâm phu nhân và Hạ Nhất Linh ra khỏi phòng cô rồi ra về.

Sau khi họ đi cô đã khóc rất nhiều. Cô biết mình không xứng đáng với anh, không xứng đáng đứng cạnh anh. Con bây giờ cũng là của người khác cô đau lắm. Càng đến ngày sinh cô càng sợ, sợ đến một ngày mình động lòng không rời đi được. Sợ một ngày cô rời đi anh không còn nhớ cô nữa. Cô sợ nhiều thứ lắm. Nhưng cô biết cuối cùng mình vẫn phải rời đi. Vị trí đó chưa bao giờ là giành cho cô cả, cô cũng chưa bao giờ phù hợp với nó.

[.....]

Trong 6 tháng cô kiên cố, anh ngày nào cũng đến thăm cô, chăm sóc cho cô. Rồi chuyện gì đến cũng đến. Vào một ngày anh nói với cô:

" Tôi không biết từ khi nào mình đột nhiên có cảm giác với em, rồi cũng đột nhiên mà yêu em. Tôi biết em cũng thế. Tôi chưa bao giờ nói với em những điều ấy vì tôi nghĩ mình chỉ làm tương thôi. Nhưng không phải tôi là thật sự yêu em. Một năm nay đã khiến em thiệt thòi rồi. Tôi sẽ sắp xếp công việc rồi cưới em về nhà có được không? "

" Đây có thể gọi là cầu hôn không? "

" Nếu em muốn có thể xem như vậy? "

Cô ôm chặt lấy anh bật khóc. "Cảm ơn vì tất cả cũng xin lỗi anh vì tất cả. Em không muốn anh phải lựa chọn giữa em và mẹ của anh. Nên em phải rời đi thôi, đi đến thuộc về em"

" Được, em nhất định sẽ chờ anh. "

Đây cũng như lời hẹn ước cô dành cho anh. Dù cô có ở đâu đi chăng nữa, cô nhất định vẫn sẽ chờ anh. Cho dù anh không thể đến.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lạnh Khốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Tôi làm em muốn đi cũng không thể

Ở bệnh viện một tuần sau đó thì Bạch Lan xuất viện. Hôm đó Lâm Đình bỗng nhiên không đến được. Anh gọi điện thoại cho cô.

" Hôm nay em xuất viện tôi không đến được do có cuộc họp đột xuất từ ban quản trị. Em về nhà trước đi xong việc tôi sẽ về ngay. "

" Được, em chờ anh về. "

Anh không đến cô có hơi hụt hẫng vì có thể đây sẽ là lần cuối cùng hai người gặp mặt nhau. Nhưng như thế càng tốt, cô sợ mình sẽ không nỡ rời đi.

Cô lên taxi về nhà thu dọn quần áo. Nhận được điện thoại của Lâm phu nhân.

" Tôi đã chuyển hết tiền cho cô, cũng đặt vé máy bay cho cô rồi. Chúc cô sớm tìm được hạnh phúc của riêng mình. "

" Cảm ơn phu nhân rất nhiều, tôi sẽ không bao giờ quên được những gì bà đã giúp cho tôi. "

" Không cần cảm ơn giữa chúng ta dù sao cũng là đôi bên cùng có lợi. "

" Được tôi cúp máy trước. "

Sau khi cô cúp máy nước mắt cô bỗng trào ra. Cô không ngừng được, chữ "giao dịch" mà Lâm phu nhân nói ra càng làm cô thấy mình rẻ mặt, lúc đầu cô đến là vì tiền, bây giờ có tư cách ở lại bên cạnh anh sao?

Cô lấy lại tinh thần tiếp tục thu dọn quần áo. Cô phải nhanh chóng rời đi sống một cuộc sống của riêng cô. Nhưng chuyện cô không thể ngờ được là khi cô chuẩn bị rời nhà thì anh trở về.

" Em định đi đâu? "

" Em... Em "

" Mẹ tôi nói đi, em liền đi? "

Nghe anh nói xong mắt cô dần đỏ lên. Cô nghẹn ngào nói:

" Anh nghĩ em có thể phản kháng lại sao? "

" Tôi đã âm thầm theo dõi, tôi biết mẹ tôi nhất định sẽ khuyên em đi. Tôi cứ tưởng em đã quyết định ở lại không ngờ, em... "

" Em thật sự không còn cách nào cả. "

" Là tôi không đủ thật lòng hay vì em không đặt tôi vào lòng? "

" Tất cả đều không phải. "

" Vậy vì sao em lại nhân lúc tôi không có ở nhà mà rời đi? Em có nghĩ đến cuộc sống sau này của tôi sẽ như thế nào khi không có em hay không? "

" Em rời đi là tốt cho cả hai chúng ta "

" Tốt? Là mẹ tôi nói không phải tôi. Người yêu em là tôi không phải mẹ tôi. Em không tin vào bản thân mình chỉ ít em cũng phải tin ở tôi chứ? Quay vào nhà để lại quần áo vào tủ. Tôi không muốn nặng lời với em. "

" Tại sao phải là em? Ban đầu em đến là vì tiền ra đi cũng là tiền của gia đình anh. Đến em còn không chấp nhận được bản thân vậy tại sao anh còn có nín kéo em để làm gì cơ chứ? Lâm thiếu phu nhân xứng đáng với anh như thế, tại sao nhất định phải là em? "

" Vậy đến tốt cùng em coi thường tình cảm của chúng ta như vậy sao? Em vẫn muốn đi? "

" Em không xem thường tình cảm của chúng ta nhưng em nhất định phải đi. "

Anh bước đến ôm lấy cô rồi đi thẳng vào nhà vừa đi vừa nói:

" Em vẫn muốn đi? Tôi làm em muốn đi cũng không thể đi nổi. "

Mở cửa vào nhà đi đến sofa anh thả cô xuống nhanh chóng nằm đè lên người cô. Ngay lập tức anh bắt lấy môi cô mà hôn xuống. Nụ hôn không mạnh không nhẹ nhưng cũng cho cô thấy rõ sự chiếm giữ của anh đối với cô. Cô mở miệng định từ chối nhưng như thế càng thuận lợi cho anh đưa lưỡi tiến vào khuấy đảo trong miệng cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khóc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Kịch tình

Ban đầu Lâm Đình chỉ định hôn để hù dọa Bạch Lan không ngờ được rằng càng hôn anh càng muốn nhiều hơn nữa. Nụ hôn dần trở nên dịu dàng không còn mạnh bạo nữa.

Anh hôn lúc sau mới buông cô ra. Cô khẽ "ừm" một tiếng càng làm anh cảm thấy khó chịu. Anh khẽ liếm vành tai cô, cô bỗng run rẩy một chút. Lại có tiếng rên rỉ khẽ khàng vang lên. Anh nói nhẹ vào tai cô nhưng hơi thở thì nóng rực:

" Anh muốn em. "

Lời nói nhẹ nhàng nhưng lại mang vẻ mạnh mẽ, chiếm hữu của anh hơn bao giờ hết.

Anh lại cúi xuống hôn lên vành tai cô. Anh hôn một đường từ vành tai qua gò má rồi dừng lại ở cổ. Anh tham lam cắn mút ở cổ làm cô có cảm giác tê dại.

Anh để lại ấn ký chỉ thuộc về anh trên cổ của cô. Quần áo cô không biết được anh gỡ bỏ từ khi nào trên người cô chỉ còn lại chiếc quần ren mỏng manh che đi vùng tam giác đó.

Rồi anh lại hôn một đường theo rãnh ngực xuống dưới. Nơi nào môi anh đi qua đều làm cô có cảm giác tội lỗi nhưng cô cũng không muốn anh dừng lại.

Anh cắn mút một bên ngực của cô bên còn lại cũng không thua thiệt gì được bàn tay của anh chăm sóc. Càng làm cô càng cảm thấy có một điều gì đó đang chờ đón cô, cô sợ hãi nó nên cô cắn môi cố gắng không để tiếng rên rỉ phát ra.

Nhưng không lâu sau đó môi dưới đã được ngón tay anh giải cứu anh cười khê:

" Nếu em không thích anh có thể dừng lại đừng tự làm mình đau. "

Khi anh định đứng dậy cô vòng tay ôm lấy cổ anh run rẩy nói:

" Không phải em không muốn là em sợ hãi quá. "

" Em sợ mẹ anh sẽ phát hiện ra? Bây giờ không chỉ mình em đối diện với mẹ còn có anh bên cạnh em. "

Cô không trả lời anh thay vào đó là chủ động hôn lên môi anh, anh cũng nhiệt tình đáp lại.

"Hôm nay ở bên anh, ngày mai phải rời đi cũng được. Giây phút này em chỉ muốn anh hiểu hết tình yêu của em dành cho anh. Nghe được câu nói của anh em sẵn sàng gạt hết mọi phiền muộn mà cùng anh quậy phá".

Cô thiếp đi đến sáng ngày hôm sau mới tỉnh dậy, cô không biết quá trình mình trở lại giường như thế nào. Cô cũng không biết mình đã ngủ bao lâu cô nghĩ có lẽ bây giờ là buổi sáng ngày hôm sau. Chỉ là bên cạnh cô là anh, anh có lẽ vẫn chưa lúc nào rời đi.

Có người từng nói: Buổi sáng thức dậy có người đàn ông của mình nằm cạnh bên sẽ chẳng có gì bình yên hơn thế cả.

Bình yên đến nỗi bao nhiêu kí ức đêm qua bỗng xuất hiện lần lượt trong đầu cô: Anh hôn lên ngực chán rồi lại rời xuống bụng. Anh cắn mút đầu non của cô sau đó lại tiến vào vùng đất tam giác. Cô bỗng đỏ mặt vì nhớ lại khi mình rên rỉ không ngừng còn cầu xin anh tiến vào.

Anh không nhanh không chậm tiến vào tốc độ ra vào ngày một nhanh. Tiếng rên rỉ của cô ngày càng mê hoặc hơn cô lẩm bẩm: " Người phụ nữ tối hôm qua là mình sao? ". Mặt cô càng đỏ hơn khi chẳng nhớ nổi anh đã muốn cô bao nhiêu lần cô chỉ nhớ mình đã thiếp đi rồi tỉnh lại mấy lần đều vì đau.

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khóc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Nhắc một lần, hôn một lần

Private Story

- So ri vì sự chậm trễ này ~~~ Tại dạo này thật sự không có ý tưởng mấy, hôm nay rảnh vừa viết xong đăng liền đó >w<

=====

" Em định đi đâu? " Lâm Đình thấy Bạch Lan cự người thì càng ôm chặt hơn, anh vẫn nhắm mắt như khi đang ngủ.

" Em muốn xuống giường. " Bạch Lan cọ cọ vào ngực anh.

" Em không xuống giường được đâu, mau ngủ một chút nữa đi. " Anh cười khê.

" Thả em ra đi, em không muốn ngủ nữa. Anhhhhh ~~~ " Cô nũng nịu nói.

" Được, được thật không chịu nổi em mà. " Anh cười cười thả cô ra.

Cô vừa xoay người đã đau đến cau mày, vừa đứng lên bước một bước đã đau đến muốn khụy xuống may mắn anh đã đoán được nên đã kịp đỡ cô.

Anh búng lên trán cô, tươi cười nói:

" Anh đã nói rồi còn bướng bỉnh làm gì? "

" Còn chẳng phải tại anh à? " Cô tức quá hoá giận với anh.

" Tại anh, tại anh hết. Hôm nay anh ở nhà với em để chuộc lỗi có được không? "

" Anh không cần đi làm à? "

" Lâm Thị, một ngày thiếu anh cũng không thể phá sản được. " Anh lại cười.

Cô bỗng nhớ ra điều gì đó lo lắng hỏi anh:

" Hôm qua anh không về nhà, Lâm thiếu phu nhân sẽ.... " không sao chứ?

Cô chưa nói hết câu đã bị anh hôn lên môi chặn đứng lời nói.

" Mặc kệ cô ta, sau này không cho phép em gọi cô ta là Lâm thiếu phu nhân, tên gọi đó chỉ em mới xứng đáng được nhận. "

" Nhưng Lâm thiếu phu.... " nhân là vợ hợp pháp của anh.

Chưa nói hết câu cô lại bị anh hôn.

" Anh mặc kệ, sau này em không được nhắc đến cô ta, càng không được gọi cô ta bằng cái danh xưng đó. Nhắc một lần, hôn một lần. "

" Nhưng... "

" Có phải em muốn hôn nữa hay không? "

" Không phải. Nhưng... "

" Em đừng lo, em chỉ cần ở cạnh anh thôi những chuyện khác anh có thể lo liệu được. "

" Được. "

==

" Con.... "

Mẹ Lâm bước vào căn hộ của Bạch Lan, đập vào mắt là Lâm Đình đang đứng ở trong bếp.

Hạ Nhất Linh theo sau khựng lại một giây rồi lo lắng hỏi:

" Mẹ có chuyện gì vậy? "

Chưa tới một giây sau Lâm Đình đã bước ra mở cửa.

" Mẹ tới có chuyện gì? "

Theo sau còn có Hạ Nhất Linh nên anh ngạc nhiên hỏi:

" Cả cô cũng tới à? "

" Con ở đây làm gì? " Mẹ Lâm hỏi.

" Hôm nay dù sao cũng có đầy đủ mọi người vào nhà hôm nay con sẽ nói rõ mọi chuyện. "

Ngay lúc đó Bạch Lan từ trên cầu thang cũng bước xuống.

" Đình, anh đang làm gì vậy? "

" Cô còn làm gì ở đây? " Mẹ Lâm nhìn Bạch Lan nổi giận nói.

" Tôi, tôi.... "

Lâm Đình bước đến nhẹ nhàng ôm lấy cô vào lòng ngực:

" Đừng sợ, anh nhất định không để họ làm hại em. "

Nói rồi anh quay sang nói với mẹ Lâm.

" Mẹ vào nhà đi hôm nay chúng ta sẽ nói rõ mọi chuyện. "

" Tiểu Linh vào thôi con. " Mẹ Lâm quay sang nói với Hạ Nhất Linh.

=====

" Cô giải thích rõ ràng chuyện này là thế nào? " Mẹ Lâm chất vấn Bạch Lan.

" Mẹ không cần nhằm vào cô ấy, là con không cho cô ấy đi, là con níu kéo cô ấy ở lại. " Nói rồi anh múc cháo đưa cho cô.

" Loại đàn bà này xứng đáng với con sao? "

" Cô ấy rất xứng đáng. " Anh kiên định trả lời.

" Con... " Mẹ Lâm tức đến nỗi lời nói đến họng phải nghẹn lại.

" Còn em phải làm thế nào? " Hạ Nhất Linh tỏ vẻ đáng thương lên tiếng.

" Chuyện đó tôi không quản được. " Anh lạnh nhạt trả lời lại quay sang đưa thức ăn đến miệng cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khóe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Có nên kết thúc?

" Chuyện đó tôi không quản được. " Anh lạnh nhạt trả lời lại quay sang đưa thức ăn đến miệng cô.

" Anh... " Bạch Lan ngượng ngùng lên tiếng.

" Không phải em đói à? Ăn của em đi quản làm gì. "

" Con nghiêm túc nói chuyện này đi đây không phải chuyện để đùa cợt. " Mẹ Lâm nghiêm túc nói.

" Con đang rất nghiêm túc. " Lâm Đình nghiêm nhiên trả lời.

" Cô ta cũng có liên quan đến chuyện này con không cần nói đỡ cho cô ta. "

Lâm Đình hiểu ý của mẹ Lâm nói "cô ta" ở đây là Bạch Lan nên nói:

" Con nói thay cô ấy là được, cô ấy đang rất đói. "

" Em ăn no rồi mình ra phòng khách nói chuyện rõ ràng đi. "

" Em có chắc không? "

Cô nhẹ nhàng gật đầu tỏ vẻ đồng ý. Hai người nói chuyện với nhau quăng hai người kia sang một bên. (Cute ón =))))))

" Được chúng ta ra phòng khách nói chuyện. Mời mẹ và "cô vợ" của tôi "

Anh ôm cô bước vào phòng khách. Mẹ Lâm và Hạ Nhất Linh đang khóc thương tâm ở trên ghế cũng đi theo sau.

" Bây giờ mẹ muốn nói gì thì nói đi "

" Bây giờ mẹ không muốn nói chuyện với con. Mẹ muốn nói chuyện với cô ta. " Mẹ Lâm mỗi khi nhắc đến Bạch Lan chỉ có vẻ khinh miệt.

" Chuyện của cô ấy cũng là chuyện của con. "

" Được, phu nhân cứ nói. " Cô nhẹ nhàng lên tiếng.

" Tôi không hề dối xử tệ bạc với cô. Tại sao bây giờ cô còn như thế? "

" Tôi biết nhưng tôi.... "

" Cô ấy rất muốn đi nhưng tiếc là cô ấy không xuống giường được, thưa mẹ. " Anh cười khẽ.

" Anh đừng nói bậy nữa, nói chuyện nghiêm túc đi. " Cô nghe anh nói thế mặt đỏ lên.

" Không phải từ đầu tôi đã cảnh cáo cô rồi sao? Tại sao còn như thế, không phải cô đã đồng ý với tôi rồi sao? " Mẹ Lâm vô cùng tức giận.

" Tôi biết, tôi sẽ rời đi, tôi nhất định sẽ không can dự vào cuộc sống của mọi người. " Cô bỗng dưng bật khóc.

" Em không nghe lời tôi vào tai có phải không? "

" Anh lên phòng trước đi, hai chúng ta sẽ nói rõ chuyện này sau. "

" Em.... "

" Em xin anh đấy. "

Anh không trả lời mà một mạch đi lên phòng.

=====

" Cô nên nhớ ban đầu cô đến với tôi là vì cái gì. Nếu cô cần tiền nhà tôi không thiếu nhưng cô nên nhớ đừng cố gắng bám lấy con trai tôi. "

" Tôi biết chuyện bây giờ tôi làm là không đúng, tôi nhất định sẽ nói chuyện rõ ràng, nhất định sẽ giải quyết rõ chuyện này. "

" Cô nói như thế chẳng khác nào gió bay. Anh ấy nhất định sẽ không đồng ý. " Hạ Nhất Linh khóc thương tâm từ đầu đến giờ bây giờ lại lên tiếng.

" Tôi nhất định sẽ giải quyết rõ, thiếu phu nhân không cần lo lắng. "

" Cô nhất quyết đừng ép tôi làm anh ấy thật sự ghét bỏ cô. " Hạ Nhất Linh cuối cùng cũng ngừng khóc khi thấy anh đi vào phòng nét thương tâm trước mặt anh đã thay bằng nét mặt tàn độc.

Nói rồi mẹ Lâm và Hạ Nhất Linh bỏ ra về.

Cô ngồi trên sofa rơi nước mắt rồi nhẹ nhàng đi lên phòng.

" Hai chúng ta đến đây đã đủ lâu rồi kết thúc đi thôi. " Cô tuyệt vọng lên tiếng.

" Em nói linh tinh cái gì? " Anh tức giận nói.

" Anh hiểu em được bao nhiêu? Chúng ta mới bên nhau có mấy tháng? "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lạnh Khốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Mọi chuyện thật sự rất tồi tệ

" Anh hiểu em được bao nhiêu? Chúng ta mới bên nhau có mấy tháng? "

Lâm Đình bước đến ôm lấy cô, nhẹ nhàng nói:

" Anh biết em lo lắng chúng ta sẽ bị hiểu sai tình cảm của mình dành cho đối phương, nhưng em phải tin tưởng anh, tình cảm của anh dành cho em, anh hiểu rõ. "

Bạch Lan khóc đến thương tâm không dùng được:

" Em tin tưởng anh nhưng chúng ta sẽ có hi vọng sao? Anh và thiếu phu nhân phải thế nào? Em còn em gái, nó cũng cần mặt mũi để bước ra đường. Nó sẽ thế nào khi có một người chị làm kẻ thứ ba xen vào cuộc sống của người khác? "

" Không phải như em nghĩ, anh sẽ giải quyết chuyện này. Anh nhất định không cho phép em trở thành người thứ ba. Em tin anh có được không? "

" Nhưng em không chịu nổi nữa rồi. Em mệt mỏi rồi. Em đến với anh vì tiền em cũng chỉ muốn ra đi vì tiền. Chúng ta cuối cùng chẳng liên quan đến nhau không phải tốt sao? "

" Rốt cuộc em vẫn là không tin tưởng tôi có đúng không? "

" Em... " Lời nói đến họng bỗng bị nghẹn lại.

" Em không tin tưởng tôi có đúng không? Được, em muốn thế nào cũng được. Em muốn rời đi có phải không? Được chúng ta sau này không liên quan đến nhau là được. "

Nói rồi anh bỏ một mạch ra ngoài bỏ lại cô khóc thương tâm ở đó.

Anh đi rồi, cô chỉ biết khóc, cô không dám níu kéo anh nữa, cô sợ mình sẽ lại mềm lòng. Chuyện này nguyên nhân là từ cô, cô rời đi sẽ tốt cho tất cả mọi người.

Cô mệt mỏi quá, cô lên giường rồi thiếp đi.

==

Anh sau khi rời đi thì đi đến Bích Liên Viện.

Anh gọi không biết bao nhiêu là rượu ở trên bàn. Uống hết chai này đến chai khác anh bỗng rơi nước mắt.

Một người lạnh lùng hời hợt như anh chưa bao giờ rơi nước mắt vì việc gì ngoại trừ lần ba anh mất.

Đến hôm nay anh lại rơi nước mắt về chuyện này. Anh biết mình thật sự yêu cô nhiều lắm. Anh không buông tay được nhưng cô thì sao? Luôn tự quyết định, không quan tâm đến cảm nghĩ của anh.

Anh muốn giữ cô ở bên mình nhưng cô luôn đau khổ vậy thì anh cũng không bắt ép cô nữa.

Anh sẵn sàng để cô đi nếu cô hạnh phúc. Anh sẽ dùng phần đời còn lại chỉ để yêu cô.

==

Sáng hôm sau cô dậy rất sớm. Gương mặt vẫn tươi cười không hề toát lên vẻ đau khổ. Cô mau chóng dọn dẹp đồ rồi ra sân bay.

Ngồi trong phòng chờ cô vô cùng bất an. Một phần vì muốn anh đến tiễn cô cũng xem như lần cuối cùng gặp nhau. Nhưng cô sợ, sợ anh đến rồi cô lại không nỡ rời đi.

Cô cứ ngồi thần thờ mãi ở phòng chờ đến khi có tiếng thông báo chỉ còn một mình chưa lên máy bay, cô mới định thần lại được.

Cô lê đôi chân nặng trĩu bước đi, trái tim rỉ máu đến đau thắt lại. Nhưng cô còn lựa chọn khác sao? Cô phải rời đi, trả lại những điều khi cô chưa xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lạnh Khốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Rời bỏ, gặp lại

Cô lê đôi chân nặng trĩu bước đi, trái tim rỉ máu đến đau thắt lại. Nhưng cô còn lựa chọn khác sao? Cô phải rời đi, trả lại những điều khi cô chưa xuất hiện.

Bay lên bầu trời cô vẫn có cảm giác không chân thực. Nỗi đau trong lòng làm cô nghẹn ngào rơi nước mắt. Không có anh cũng không sao vì còn có em gái cô, cô không thể không vui vẻ mà sống.

Ở một nơi khác anh bí mật cho người theo sau cô. Sau khi biết thời gian của chuyến bay thì vội vàng lái xe đến sân bay nhưng không kịp.

Cô muốn đi cũng được thôi nhưng anh nhất quyết sẽ đưa cô trở về bên anh.

==

2 năm sau.

Bạch Lan trở về quê sống với em gái mình. Cô sau khi học xong đại học cũng làm trong một công ty nhỏ ở gần đó. Mỗi ngày cuộc sống đều trôi qua một cách yên bình như thế. Cho đến một ngày cô được cử đến làm việc ở Lâm thị.

Cô hỏi ra thì biết là công ty của anh, công ty cô và công ty anh đã ký hợp đồng với nhau. Phải có một người đến công ty anh để tìm hiểu công việc và công ty đã cử cô đi cô từ chối nhưng không được.

Họ nói Lâm thị yêu cầu cô đến thực tập. Là anh yêu cầu sao? Không đâu chắc cô tự mình đa tình thôi.

Không từ chối được cô đành phải chấp nhận. Ngồi máy bay 2 tiếng mà cô cứ thất thần suy nghĩ mãi. Giám đốc Trần gọi cô mấy lần mới nghe.

Cô bước vào Lâm thị mà cảm thấy như bước vào vực sâu. Gặp anh cô phải làm sao đây? Phải thế nào mới đúng? Không quen biết sao hay tỏ ra đã quen biết từ trước?

Trong lúc cô đang suy nghĩ thì có giọng nói vang lên.

" Chào giáo đốc Trần. "

" Chào Lâm Tổng. "

" Cô đây là....? "

" Đây là Bạch Lan, cô ấy được cử đến đây thực tập. "

" Chào cô Bạch. " Lâm Đình cười.

" Chào... Chào Lâm Tổng. " Bạch Lan lúng túng trả lời, cô chưa bao giờ thấy anh lạnh nhạt với cô như thế.

Lâm Đình quay sang nói với giám đốc Trần.

" Giám đốc Trần, thư ký của tôi sẽ hướng dẫn cô Bạch đây về nơi làm việc và những việc cô ấy cần làm. Để tôi gọi tài xế tiễn cô ra sân bay. "

" Không cần phiền Lâm Tổng tôi chỉ mong nhân viên công ty chúng tôi hoàn thành tốt nhiệm vụ của mình là được. Tôi muốn nói chuyện với Bạch Lan một chút. "

" Được, vậy tôi xin phép đi trước, tôi còn có việc. "

" À được. "

Sau khi Lâm Đình đi giám đốc Trần quay sang nói với Bạch Lan.

" Em cố gắng làm việc nhé đừng làm sai ý người ta có biết chưa? "

" Em hiểu rồi. Chị cứ về trước đi. "

Ở công ty tuy giám đốc Trần có chức cao nhưng luôn gần gũi mọi người nên mọi người đều xưng hô thoải mái chứ không hề cứng nhắc.

Sau khi dặn dò vài lời nữa, giám đốc Trần rời đi, Bạch Lan cũng theo thư ký để tìm hiểu công việc.

Đi quanh công ty một vòng để giới thiệu cuối cùng thư ký dẫn cô nói bây giờ sẽ dẫn cô đến nơi làm việc.

Thư ký dẫn cô đến tầng 30. Cô hơi ngạc nhiên do lúc này ở dưới đại sảnh có nhìn qua sơ đồ tầng 30 là dành riêng cho tổng tài.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lạnh Khốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Mời dự tiệc

Thư ký dẫn cô đến tầng 30. Cô hơi ngạc nhiên do lúc này ở dưới đại sảnh có nhìn qua sơ đồ tầng 30 là dành riêng cho tổng tài.

Đang suy nghĩ thì cô đã đi đến trước cửa phòng tổng tài.

" Đây là...? " Cô ngập ngừng, lời nói đến họng bị nghẹn lại.

" Đây là ý của Lâm tổng, cô sẽ làm việc bên trong phòng này để tiện tìm hiểu công việc. "

" Tìm hiểu công việc không phải là nên ở phòng giám sát sao? "

" Đúng là thế nhưng Lâm tổng đã dặn dò tôi cũng không làm trái được. " Thư ký cười tỏ vẻ ái ngại.

Sau khi bàn giao công việc cho Bạch Lan thư ký cũng về phòng để làm việc.

Bạch Lan không ngồi vào bàn làm việc ngay mà đi xung quanh phòng xem một lát.

Phòng làm việc anh rất rộng có cả phòng bếp, phòng ngủ và cả phòng tắm còn có một phòng quần áo. Có khả năng còn tiện nghi hơn cả nhà cô. Đứng ở đây nhìn xuống có thể thu cả thành phố vào tầm mắt.

Cô quay người bỗng giật nảy mình là Lâm Đình đứng ở đằng sau.

" Lâm tổng, anh sao lại...? "

" Tôi thế nào? "

" À không sao, xin lỗi đã tự tiện đi lại trong phòng của anh. "

" Đây cũng là phòng làm việc tạm thời của cô không cần xin phép. "

Nói rồi anh ngồi vào ghế rồi nói tiếp:

" Nơi làm việc này có làm cô Bạch đây hài lòng hay không? "

" Ổ rất tốt. "

" À tối nay làm phiền cô đi dự tiệc với tôi, buổi tối hôm nay rất có ý nghĩa với việc hợp tác của chúng ta. "

Nhớ lại lời dặn của giám đốc Trần cô vui vẻ đồng ý.

" Hôm nay không cần làm việc gấp cô cứ về khách sạn chuẩn bị đi tôi sẽ đến đón cô. "

" Anh gửi địa chỉ cho tôi, tôi có thể tự đến. "

" Được thôi. "

Sau khi cô đi rồi anh lắc đầu cười khổ " em khi nào cũng khiến tôi phải nhượng bộ như thế. "

==

" Cốc.. Cốc. "

" Cô Bạch có trong phòng không ạ?" Giọng nói của nhân viên chuyển phát vang lên.

" À anh tìm tôi có chuyện gì? "

" Đây đồ gửi đến cho cô. Phiên cô kí tên. "

" Đây là gì? " Bạch Lan có phần kinh ngạc.

" Chúng ta chỉ có nhiệm vụ giao hàng xin cô thông cảm. "

" À được làm phiền anh rồi. "

Sau khi cô ký tên thì nhân viên giao hàng rời đi, cô cũng quay vào phòng mở hộp quà.

Là một chiếc váy dự tiệc màu trắng và một đôi giày màu đỏ. Bên trên có một tờ giấy nhắn: Làm phiền cô Bạch mặc trang phục này đến dự tiệc. Bên dưới có ghi địa chỉ nơi dự tiệc. Ở cuối có hai chữ mà cô không bao giờ quên được " Lâm Đình ".

Tìm cô bỗng trật một nhịp. Là anh lựa chọn thật sự muốn cô mặc nó hay chỉ vì sự quan trọng của buổi tiệc? Cô lắc đầu cười khổ dù là thế nào cô cũng phải mặc nó.

Nhận thấy cũng sắp đến giờ cô mau chóng thay đổi trang phục rồi đi taxi đến nơi dự tiệc.

Trên đường đi cô nhận được tin nhắn từ anh: Nếu đến cô chờ tôi ở cửa chúng ta cùng vào tôi đang giữ vé mời. Cô nhắn lại: Được.

Đến nơi có người nhân viên ra mở cửa xe giúp cô.

Sau khi cô bước xuống không biết bao nhiêu con mắt đã nhìn chăm chăm vào cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lành Khốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Buổi tiệc

Sau khi cô bước xuống không biết bao nhiêu con mắt đã nhìn chăm chăm vào cô.

Đàn ông nhìn cô vì sự kiêu ngạo. Chiếc váy cô mặc bó sát người làm lộ rõ thân hình quyến rũ của cô. Không những thế nó còn làm hở phần lưng trắng nõn của cô.

Phía trước còn khoét khá sâu làm lộ ra khe rãnh mê người, kết hợp cùng đôi giày màu đỏ đính kim cương bên dưới chân càng làm tôn lên vẻ đẹp của cô.

Phụ nữ thì nhìn cô bằng đôi mắt ghen tị, chiếc váy hay đôi giày cô mang cùng với trang sức trên người cô đều là hàng limited chỉ có một bộ duy nhất.

Còn có trong giấy mời có lưu ý không được mặc đồ trắng đỏ vậy mà cô gái này từ trên xuống dưới đều là trắng đỏ. Vậy là có ý gì?

Bạch Lan sau khi bước xuống mới để ý đến bộ váy trên người cô thật sự rất hở. Cô có hơi ái ngại nhưng đã đến đây rồi biết làm sao được.

Có mấy anh chàng có vẻ chưa qua 25 tuổi đến bắt chuyện với cô.

" Cô em đến đây một mình có thể làm bạn nhảy của bọn anh hôm nay không? "

Bạch Lan chưa kịp trả lời đã có một cánh tay ôm lấy cô.

" Thật xin lỗi cô ấy là bạn nhảy của tôi. " Giọng nói lãnh đạm của Lâm Đình vang lên.

" Thật ngại quá, tôi không biết cô em này là bạn nhảy của Lâm tổng. "

" Người ta thường nói không biết không có tội. Mời Nhị thiếu vào dự tiệc thôi. "

" Được, mời Lâm tổng, tôi sẽ theo sau. "

Lâm Đình ôm eo cô đi vào trong với vẻ mặt kinh ngạc của các cô gái khác. Cô gái này quả là thân phận cũng không tồi.

" Em đến bây giờ đã biết dụ dỗ đàn ông rồi? " Lâm Đình mờ ám kẻ sát tai Bạch Lan nói.

" Tôi chưa hề làm như thế, là anh ta bắt chuyện với tôi trước. " Bạch Lan vô cùng bình tĩnh mà nói chuyện với anh.

" Bộ váy hôm nay rất hợp với em, chẳng trách đàn ông không ngại ngần mà muốn đến gần em. " Lâm Đình vẫn giữ tư thế như cũ.

" Ý anh là gì? Tôi nghĩ hành động này không hợp với chúng ta, xin anh tự trọng, Lâm tổng. " Bạch Lan vươn tay đẩy anh ra lại bị anh nắm lại.

" Ý tôi là gì em rõ hơn ai hết. "

Cô mở to mắt nhìn anh, cô không hiểu những gì anh nói.

" Lâm tổng, đã đến giờ rồi. " Thư ký thông báo cho Lâm Đình.

" Được tôi sẽ đến ngay. "

Rồi anh quay sang nói với cô.

" Em ở đây chờ tôi, tôi sẽ quay lại ngay. "

Nói rồi anh đi về hướng sân khấu. Giọng nói trầm khàn của anh vang lên.

" Rất cảm ơn mọi người đã đến dự buổi tiệc có hơi đường đột do Lâm Đình tôi tổ chức, hôm nay tôi là muốn thông báo đến mọi người bà xã của tôi đã về nước rồi, nhân đây cũng giải đáp thắc mắc của mọi người bấy lâu nay, bà xã tôi là người con gái nào. Tôi sẽ cùng bà xã tôi khiêu vũ một điệu xem như mở đầu cho buổi tiệc hôm nay. "

Hội trường vang lên tiếng vỗ tay ầm ĩ còn có cả tiếng xôn xao bàn tán của các cô gái cùng phóng viên.

Lâm Đình bước xuống sân khấu, mọi người đều hướng mắt theo nơi anh bước đến.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lạnh Khốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Không tự chủ

Lâm Đình bước xuống sân khấu, mọi người đều hướng mắt theo nơi anh bước đến.

" Lâm phu nhân, có thể nhảy với tôi một điệu hay không? "

Tiếng nói trầm khàn của anh vang lên trên đỉnh đầu Bạch Lan, cô vẫn còn sững sốt vì sự việc anh tuyên bố trên sân khấu vẫn chưa định thần lại.

Anh cứ như thế mdr,, à đi đến trước mặt cô trong tiếng vỗ tay nồng nhiệt của những người ở buổi tiệc.

" Tôi....., em.... " Cô thật sự bối rối không ngờ được anh lại làm thế.

Anh bước đến ôm lấy eo cô, mọi người cũng vì thế mà lùi lại phía sau lưng, hướng mắt thương thức đôi trai gái trước mặt.

Anh hai tay ôm lấy eo cô, môi kề sát tai cô mà phun ra lời nói.

" Em cảm thấy buổi tiệc này có đủ long trọng hay không? "

" Anh vì sao lại làm như thế? "

" Ý của tôi không phải rất rõ ràng sao? " Anh khẽ cười bên tai cô.

" Tôi không biết là anh hay là công ty đã đề nghị tôi đến để học tập nhưng nếu đã đề nghị tôi đến thì chỉ có thể liên quan đến công việc ngoài ra tôi không có hứng thú. " Cô định thoát ra nhưng càng làm anh ôm chặt hơn.

Khi đang khiêu vũ bỗng đâu có một tiếng hô " hôn đi " vậy mà chỉ vài giây sau tiếng hô đã lan ra khắp cả khán phòng.

Anh vẫn kề sát tai cô nói:

" Chuyện này chúng ta sẽ thảo luận sau. Bây giờ nên thành toàn ý nguyện của mọi người thì hơn. "

Dứt lời anh áp môi mình lên môi cô, vẫn là đôi môi mềm mại trong trí nhớ của anh. Anh tham lam mà mút lấy nó.

Ban đầu cô có hơi kháng cự nhưng đôi môi anh cứ thế khơi dậy cảm giác trong cô, làm cô không kìm được mà vòng tay ôm lấy cổ anh, nhiệt tình đáp lại anh.

Thấy cô đáp lại mình anh cũng vì thế mà càng ôm chặt cô hơn chỉ sợ ôm không đủ chặt cô sẽ vì thế mà biến mất.

Hôn đến hơn 5 phút anh mới bắt đầu rời đi mà buông cô ra. Nói với thư ký thay mặt mình gửi lời chúc đến mọi người ở bữa tiệc.

Cô lúc này đã xụi lơ trong ngực anh mặt đã đỏ lựng lên. Anh nói:

" Em vẫn chưa ăn gì, hôm nay xem như tôi mời em "

Anh ôm cô hướng đi vào thang máy. Sau khi bước vào cô nhận ra được chuyện gì đã xảy ra.

Cô nhanh chóng né tránh cánh tay anh, lần này anh buông cánh tay khỏi eo cô.

Vừa lúc đó cánh cửa thang máy cũng mở ra.

" Em không ra sao? "

Cô bước ra đi theo anh đến một căn phòng, hình như trên tầng này chỉ có duy nhất một căn phòng.

"Mời vào. "

Anh mở cửa có ý cho cô vào trước.

"Tại sao không thể ăn ở bên dưới?" Cô khó hiểu nghiêng đầu hỏi anh.

"Ăn ở bên dưới không chừng sẽ có những yêu cầu quá đáng hơn. " Anh lại cười khê.

Cô tự nói với lòng không nên bước vào trong nhưng cô cứ như bị lời anh nói thôi miên mà không tự chủ bước vào căn phòng.

Trong căn phòng chỉ có ánh đèn lờ mờ trên trần nhà ngoài ra hầu như rất tối. Cô còn chưa kịp đi được hai bước đã bị người đằng sau đè lên cửa hôn xuống.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khóc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Tôi muốn em

Cô còn chưa kịp đi được hai bước đã bị người đằng sau đè lên cửa hôn xuống.

Anh mạnh mẽ hôn lên môi cô, anh liên tục muốn cậy mở hàm răng đang cắn chặt của cô để tiến vào nhưng không được.

Anh hơi buông đôi môi cô ra, Bạch Lan thở dốc lên tiếng:

"Anh...um. "

Lời nói vừa ra khỏi miệng đã bị chặn lại, Lâm Đình cũng thừa cơ hội đó mà tiến vào khoang miệng cô.

Anh nhanh chóng tìm đến chiếc lưỡi thơm tho của cô, tham lam mà quấn lấy nó.

Anh hôn đến khi thấy cô đã thở dốc trong ngực, mới lưu luyến buông tha cho đôi môi đã sưng đỏ của cô.

Anh chuyển đến chiếc cổ trắng ngần của cô, vừa hôn vừa mút thật mạnh để lại những dấu hôn đỏ chói như những bông hoa.

Anh dựa vào hõm vai cô thở dốc, hít một hơi thật sâu hương thơm trên người cô. Mùi hương trên người cô làm anh say đắm, anh đã thử mua mọi loại nước hoa nhưng đều không phải.

Bạch Lan run rẩy lên tiếng:

"Anh mau buông tôi ra, tôi không muốn chúng ta sai lầm một lần nữa. "

Lâm Đình không để ý đến lời nói của cô:

"Anh thật sự rất nhớ em, hai năm qua anh lúc nào cũng nhớ đến em. Em trở về bên anh đi có được không?"

Anh nói ra từng chữ hơi thở anh phả vào cổ càng làm cô run rẩy mạnh hơn. Cô có thể nhận thấy trong hơi thở anh tràn đầy hơi men.

"Anh mệt rồi, mai chúng ta có thể bàn luận công việc ở văn phòng. "

Nói rồi cô muốn thoát ra nhưng cánh tay anh bên eo cô càng chặt hơn anh nói:

"Em thật sự tuyệt tình như vậy sao? Nếu tôi nói chuyện này liên quan đến công việc của chúng ta em có đồng ý không?" Anh gần như rút cạn hơi thở để nói. Anh ngẩng đầu nhìn vào mắt cô.

"Nếu có liên quan đến công việc vậy tôi rất sẵn lòng. " Cô nở một nụ cười yếu ớt.

Anh nhìn về mặt bất đắc dĩ của cô cười khỏ quay mặt vào bên trong phòng nói:

"Ngay cả công việc em còn coi trọng hơn cả tôi? Là tôi không đầu lại em, từng ấy thời gian tôi chưa bao giờ ngừng nghĩ về em. "

Cô không trả lời.

Anh nói tiếp:

" Cà tối chưa ăn gì chắc em đói rồi? Ở quầy bar bên dưới có phục vụ thức ăn có lẽ bây giờ mọi người đã về cả rồi em không cần lo. "

" Anh có cần trà giải rượu không? Tôi pha giúp anh. "

" Được. "

Cô đi vào sâu trong phòng bên trong có đầy đủ những phòng cần thiết. Cô nhanh chóng pha rồi mang ra cho anh.

Anh nhận lấy trà giải rượu từ tay cô, vẫn là mùi vị đó, cô vẫn nhớ trà giải rượu của anh nhiều mật ong.

Anh đưa lại ly cho cô lúc trao đổi ly anh vẫn cố ý nắm lấy tay cô. Cô cảm nhận được tay anh nóng rực.

" Anh bị bệnh sao? "

" Tôi không sao. "

Cô vươn tay sờ lên trán anh, cảm giác duy nhất chính là vô cùng nóng.

" Anh mau nằm xuống đi tôi đi gọi bác sĩ. "

Anh vươn tay nắm lấy tay cô.

" Không cần đâu, tôi ngủ một chút là được. "

Thấy giọng nói của anh có phần cương quyết, cô không nói gì nữa chỉ đi vào phòng tắm lấy khăn để chườm cho anh.

Anh nằm xuống giường liền chìm vào giấc ngủ, cô kéo chăn cho anh rồi ngồi ở cạnh giường.

Suy nghĩ lại những chuyện vừa xảy ra, anh không biết ngay lúc anh hôn cô, cô thực sự muốn đáp lại anh nhưng cô không muốn mình lại chìm đắm lại sai lầm một lần nữa.

Cô nhìn anh ở trên giường đang nhắm nghiền mắt bất giác nở nụ cười. Anh cũng không biết hai năm qua cô luôn chìm đắm vào công việc, nhưng khi bận bịu qua đi cô lại bất tri bất giác để anh xuất hiện trong tim mình.

Anh càng không biết cô muốn trở về bên anh đến mức nào nhưng mỗi khi nghĩ đến cô đều lắc đầu cười khổ: Cô biết mình không bản lĩnh để đứng bên cạnh anh.

Nghĩ đến đây cô lại rơi nước mắt rồi ngủ thiếp đi.

Đến giữa đêm cô bị đánh thức vì có một cánh tay đang níu lấy tay cô. Mắt anh vẫn nhắm nghiền nhưng lực rất mạnh kéo cô xuống thân anh.

Hơi thở nóng rực của anh phả vào tai cô.

" Tôi muốn em. "

Lần này cô không kháng cự.

" Em biết lúc này anh không rõ ràng, nhưng em thật sự không muốn chúng ta lại đi sai một lần nữa. "

Đôi mắt anh mơ màng nhìn cô, nhưng anh không trả lời.

Anh áp môi mình lên môi cô, đôi môi anh nóng rực. Cô biết hàng rào duy nhất ngăn cản trong lòng cô đã bị anh đánh sập.

Lần này cô muốn buông thả bản thân một lần, dù lần này thế nào thì cô cũng chấp nhận.

Cô vươn tay ôm lấy cổ anh, vụng về đáp lại anh. Anh như nhận thấy sự đáp lại của cô liền hôn càng sâu hơn.

Đôi môi anh nóng rẫy liên tục hôn lên môi cô rồi lại rời đến tai sau đó là cổ mỗi nơi anh đi qua đều như châm lửa trên người cô vậy.

Cô khẽ rên rỉ bên tai anh.

Anh từng chút từng chút cởi bỏ bộ váy trên người cô xuống. Sau đó một tay anh cởi bỏ bra cho cô, xoa nắn một bên ngực cô.

Tay còn lại đã chạm đến vùng đất tam giác bên dưới. Tay anh trêu đùa hoa hạc cô qua lớp quần.

Cô gần như nức nở rên rỉ bên tai anh:

" Ừm.. Ahh "

Anh nhanh chóng cởi bỏ mọi vướng víu còn lại trên cơ thể hai người rồi cũng nhanh chóng tiến vào.

Cô luôn chặt chẽ như thể làm anh chen vào vô cùng khó khăn, khi anh vừa đi vào một nửa đôi lông mày của cô đã nhíu lại.

Anh ôn nhu hôn lên phần giữa đôi lông mày rồi chuyển dần theo sống mũi cô kết thúc bằng nụ hôn triền miên trên đôi môi.

Anh cũng mau chóng tiến vào toàn bộ, mọi sự đau đớn đều vì nụ hôn cuồng nhiệt trên môi mà được giữ lại.

Anh mạnh mẽ tiến vào bên trong cô ngay một nhanh, tiếng rên rỉ cũng dần trở thành thỏm mẫn.

Cô nhẹ nhàng rên rỉ, cũng cầu xin bên tai anh:

" Ừm... Đình...a....chậm một chút... "

Những lời đó vừa thốt lên càng làm anh mạnh mẽ chiếm đoạt cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Em điên rồi [620 chữ]

Lâm Đình dày vò cô hết lần này đến lần khác. Mỗi lần tiến đến của anh như những cơn sóng lớn vậy, dần dần lôi kéo Bạch Lan đến giữa biển sâu sau đó là bị chìm đắm dưới đáy đại dương sâu thẳm không thoát ra được...

Cảm giác đầu tiên của Bạch Lan sau khi thức dậy là đau chưa từng có kể từ lần đầu tiên.

Nghe thấy tiếng mở cửa phòng tắm, cô vội vàng nhắm mắt giả vờ như còn đang ngủ.

Anh đi đến bên giường khẽ cười, cúi người xuống bế lấy cô đi về phía phòng tắm.

Anh hôn lên trán cô nói:

" Hôm nay yên tâm ở đây nghỉ ngơi đi, không cần đi làm vội. "

" Lâm tổng, phiền anh thả tôi xuống, tôi có thể tự đi. "

" Em chắc chứ? "

" Tôi có thể. "

" Bảo bối, bé em đến phòng tắm một chút tôi không phiền chút nào. "

Sau khi để cô ngồi vào bồn tắm, anh vươn tay mở nước, dòng nước ấm từ từ rơi xuống.

" Có thể ra ngoài rồi chứ? "

" Người em chỗ nào tôi chưa từng nhìn qua? " Anh lại cười.

" Anh đi ra ngoài được không? " Cô ngửa mặt nhìn anh, đôi mắt đã rung rung nước.

Anh hoảng hốt nói:

" Được rồi, được rồi. Em không cần dễ xúc động như thế. "

Nói rồi anh đi nhanh ra ngoài, đóng cửa phòng lại.

Sau khi anh ra ngoài, cô cứ để nước chảy như thế rồi âm thầm khóc. Hai năm trước hay hiện tại cô đều không thể quên đi anh được. Cô cố gắng lạnh nhạt, không quan tâm nhưng rồi thì sao? Chỉ sau một đêm bức tường cô xây dựng hai năm trong lòng để đối mặt với anh đều sụp đổ.

Không phải cô không yêu anh mà là cô không có can đảm để đối mặt với tình yêu, càng không có can đảm đứng cạnh anh, càng không xứng đứng cạnh anh.

Mẹ anh nói đúng cô đến vì tiền tại sao lại không ra đi vì tiền? Tại sao cứ phải bám lấy anh không tha? Cô cũng là con gái nhưng cô không có quyền được yêu thương, bởi ban đầu cô là có chủ đích tiếp cận anh.

Càng nghĩ cô càng rơi nước mắt, cuối cùng cô đứng dậy đi đến vòi sen xả nước.

Dòng nước lạnh lẽo cứ thế hắt vào mặt cô, vẫn là nước lạnh làm cô thấy dễ chịu hơn hẳn. Cô cũng cứ thế mà tiếp nhận dòng nước lạnh lẽo chảy lên cơ thể.

Anh ở bên ngoài đã thay quần áo chỉnh tề, còn gọi thức ăn sáng. Chờ đã gần 40 phút vẫn chưa thấy cô ra ngoài, anh nong ruột đi đến gõ cửa.

" Em đã tắm xong chưa? "

"..... " Cô không trả lời.

" Em có nghe anh nói hay không? " Anh đã bắt đầu lo lắng.

"....." Vẫn là không có ai trả lời.

Anh mở cửa đi vào, thấy mặt cô đang nhìn chăm chăm vào bộ váy ngủ màu đỏ được treo trên giá. Nước từ vòi sen vẫn cứ thế, như xối lên người cô.

Anh vội vàng lấy áo tắm đi đến tắt vòi nước rồi mặc áo vào cho cô.

" Em điên rồi có đúng không? " Anh khẽ quát.

Cô lúc này mới hoàn hồn thì đã được ôm gọn trong vòng tay anh, cô ngược mắt nhìn anh, trên mắt lại có ánh nước.

Anh luống cuống nói:

" Anh không cố ý quát em, nhưng cơ thể em đã yếu ớt thế này còn tắm nước lạnh. Em không quan tâm bản thân đến thế sao? "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lạnh Khốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Cô thuộc về anh [630 chữ]

Lâm Đình bế cô vào bồn tắm, ngâm nước ấm để người không còn lạnh nữa.

Khi chạm vào da thịt Bạch Lan, cảm giác đầu tiên của anh chính là lạnh băng. Anh lại thở dài nói:

" Cho dù em có không quan tâm bản thân mình đi nữa, không ai quan tâm em đi nữa thì vẫn còn anh, anh quan tâm, anh đau lòng. "

Cô không nói gì, chỉ chờ đến khi anh tắm rửa giúp cô.

Tắm xong anh mặc áo tắm cho cô, rồi bế cô đặt lên giường. Cô vẫn cứ thế ngoan ngoãn nghe theo sự sắp xếp của anh.

Sau khi sấy tóc cho cô anh nói:

" Hôm nay em cứ ở đây nghỉ ngơi đi, không cần đến công ty. À còn nữa, bộ váy đó là tôi đặt làm cho em, không cần nghĩ ngợi tôi có người phụ nữ khác. "

Nói rồi anh nhẹ hôn lên trán cô.

" Tôi không sao, anh không cần lo. "

" Em.. "

Anh chưa kịp nói, cô đã nói trước:

" À còn nữa, anh không cần bận tâm về tôi. Chúng ta không quan hệ thân thiết đến mức đó. "

" Có phải không? Trên người em có chỗ nào tôi chưa nhìn qua? Như vậy chưa đủ thân thiết sao? " Anh khẽ nhếch môi cười.

" Hôm qua là anh không tỉnh táo, xem như chưa xảy ra chuyện gì là được. "

" Tôi không tỉnh táo? Tôi còn nhớ rõ em ở dưới thân tôi, mê người đến thế nào đấy! " Anh cười thoải mái.

" Anh... "

" Ở đây nghỉ ngơi đi, tôi sẽ tan làm sớm đưa em về nhà. "

" Nếu tôi nhất định muốn đến công ty thì sao? "

" Vậy tôi không cần nói, em là bà chủ, em là lớn nhất. "

Cô không quan tâm đến lời anh nói, đi tìm quần áo nhưng đều đã bị xé rách.

" Anh nói xem, tôi phải về nhà lấy quần áo như thế nào? " Cô lạnh nhạt quăng cho anh một câu.

" Không cần về nhà, ở trong tủ có quần áo của em. "

Cô đi đến tủ lấy quần áo nhưng chỉ có chân váy công sở và nội y.

" À quên nói với em, tôi chưa kịp chuẩn bị đầy đủ cho em. Có nhiều áo sơ mi tôi chưa mặc qua, em mặc tạm một cái đi. "

Cô nghĩ thầm, anh có ý chơi tôi để tôi không đến công ty được có phải không? Vậy thì tôi càng phải đến công ty.

Nhưng cô đâu biết rằng quý khách anh bày ra thật sự là muốn cô mặc áo sơ mi của anh đến công ty. Để mọi người đều biết cô thuộc về anh.

Sau khi chuẩn bị xong, anh muốn đưa cô đến công ty nhưng cô không đồng ý. Cô tự mình gọi taxi đến công ty.

Vừa vào đến cửa đã có người xì xào bàn tán.

" Cô gái họ Bạch vừa mới vào công ty cũng thật là, mới đó đã trèo lên giường Lâm tổng. "

" Hôm qua cô ta đến nhậm chức đã đáng nghỉ rồi, không ngờ là thật. "

Sau khi hai cô gái nhìn thấy cô liền đi thật nhanh vào chỗ làm việc.

Cứ đi một đoạn lại có người nhìn, xì xào nói về mình cô liền đi thật nhanh về phòng làm việc.

Anh không có trong phòng làm việc, nghe thư ký nói rằng đang họp với các phòng về kế hoạch tháng này.

Cô mở máy tính vào box chat của công ty liền thấy mọi người đều đang bàn tán vô cùng sôi nổi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lành Khốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Anh lừa tôi? [650 chữ]

Đem xem khuya đột nhiên có ý tưởng nên leo lên viết luôn =)))) Đọc xong vote với cmt cho tui nha ♥

==

Trong box chat của công ty liên tục bàn tán xôn xao nhưng không một ai có thể đoán ra được cô gái kia là ai bởi vì chỉ nhìn thấy bóng lưng.

Nhân viên nữ đã post tấm ảnh vào box chat liền nhận với vẻ tiếc nuối: Hôm qua tôi chỉ vô tình chụp được, cũng không biết tiểu thư nhà danh giá nào nữa.

Cô bé trợ lý của thư ký Đồng - thư ký của Lâm Đình liền lên tiếng: Có thể là cô gái mới được điều chuyển đến công ty không?

Mọi người đều nhao nhao lên hỏi: Là cô gái nào chứ? Sao chúng tôi chưa nghe qua?

Cô trợ lý liền nói: Cô ta họ Bạch thì phải, được điều chuyển từ công ty con của Lâm Thị đến. Vừa đến đã làm việc trong phòng của Lâm Tổng, hôm qua tôi còn nhìn thấy lịch trình buổi tối của Lâm Tổng là đi với cô ta.

Ai cũng biết thông tin này đã được truyền ra từ trợ lý thư ký tổng tài còn sai được không? Vì thế mà cho dù chỉ là bóng lưng mọi người liền khẳng định là Bạch Lan.

Ngay sau đó trong box chat ai ai cũng lên tiếng mắng chửi cô đến thậm tệ. Hình như lúc đó đã đến giờ làm việc nên mọi người đều im lặng, không còn thấy tin nhắn nữa.

Cô lướt đến tận lời mắng chửi của người cuối cùng, khê thờ dài. Đúng thế, cho dù bao nhiêu năm đi chăng nữa thì anh với cô đều không cùng một thế giới.

Chỉ cần cô gần gũi anh một chút thì đã bị mắng chửi là đê tiện, không biết xấu hổ, địa mà đòi đeo chân hạc, không biết lượng sức mình.

Bạch Lan vẫn cảm thấy may mắn vì hôm qua chỉ là hội nghị những doanh nhân trong nghề của anh. Không hề mời một nhà báo nào, ngay cả tổ chức cũng được xem là một bí mật.

Trên dưới công ty còn không biết Lâm Đình đã có hội nghị tối hôm qua nếu cô trợ lý không nói ra. Càng may mắn bức hình đó chỉ có bóng lưng cô nếu không thật sự có trăm cái miệng cô cũng không giải thích nổi.

Nhưng việc cô đề ý nhất vẫn là...

Bạch Lan nghe thấy tiếng mở cửa, liền liếc mắt qua, là Lâm Đình họp xong đã về rồi.

Cô nhẹ nhàng đứng dậy chào hỏi anh:

" Lâm Tổng. "

" Có một lát không? Không cần miễn cưỡng bản thân. "

" Cảm ơn Lâm Tổng quan tâm, tôi không sao. "

Bạch Lan ngập ngừng, định nói lại thôi. Lâm Đình từ lúc nãy vẫn nhìn cô, thấy cô không nói liền lên tiếng:

" Có gì muốn nói, cứ nói. "

" Công ty chỗ tôi đang làm là công ty con của Lâm Thị? "

" Phải, em đã biết từ trước nhưng vẫn muốn đến đây sao? "

" Anh lừa tôi? Tại sao phải nói vì hợp tác mà phải chuyển tôi đến đây? "

" Nếu nói là chuyển công tác đây em sẽ đến sao? Hay em sẽ lại chạy trốn mất? "

" Anh... "

Có tiếng gõ cửa, sau đó thư ký Đồng bước vào, đưa ipad đến trước mặt anh. Bạch Lan cũng vì thế mà ngồi xuống ghế, mở máy tính bắt đầu làm việc. Cô chẳng thèm nhìn đến anh nữa.

Xem qua một lượt anh lạnh giọng:

" Chuyện này từ lúc nào? "

" Mới sáng hôm nay, đột nhiên có người vô tình chụp được và post lên. "

" Tất cả những người tham gia trừ nửa lương tháng, cuối năm không có tiền thưởng. Nếu không chấp nhận có thể đuổi thẳng. Còn trợ lý của cô trực tiếp đuổi, cô ta không biết tôi ghét nhất là bị công khai lịch trình sao? "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Điểm nhấn ở những nơi ít được chú ý [662 chữ]

[.....]

Tuy không bị Lâm Đình khiển trách nhưng thư ký Đồng từ trước đến nay chưa bao giờ phạm lỗi cơ bản nào như làm lộ lịch trình của tổng tài, cũng cảm thấy vô cùng có lỗi.

Thư ký Đồng nhanh chóng thông báo đến tất cả nhân viên trong tập đoàn. Còn "hạ lệnh" không một ai được nhắc đến chuyện xảy ra vào sáng nay vì đã làm lộ ra lịch trình vô cùng quan trọng của Lâm tổng.

Nhưng cuối cùng ngoài thư ký Đồng ra thì mọi người chẳng ai biết được, Lâm Đình làm thế thật ra là vì mấy lời nói đến Bạch Lan quá chướng mắt mà thôi.

Lộ lịch trình cái gì chứ? Anh còn sợ người ngoài không biết, anh và Bạch Lan là có quan hệ đó kìa.

Chuyện ồn ào của hai người chỉ trong phút chốc đã biến thành mây mù.

Đến giờ ăn trưa, Lâm Đình có cuộc hẹn vì thế trưa nay không có ai làm phiền cô.

Vừa đến công ty cô chẳng quen biết ai, có thể nói thân quen với thư ký Đồng một chút nhưng cô ấy là thư ký của Lâm Đình mà. Lâm Đình không ở đây chắc chắn cô ấy cũng đi theo.

Bạch Lan lấy com rồi ngồi vào một chiếc bàn gần cuối, một mình ăn com. Mọi chuyện sẽ chẳng có gì nếu như...

" Thật xin lỗi, tôi lỡ tay. " Cô nhân viên làm đổ nước lên tay áo Bạch Lan.

Bạch Lan có thể nhận ra đây là cô gái đã post tấm hình đó. Càng biết rõ là cô gái này cố ý.

Bạch Lan ngược mắt:

" Không có gì, đều là người cùng một tập đoàn. "

Vừa nói Bạch Lan vừa vuốt tay áo được xắn đến khuỷu tay xuống. Tay áo quá dài che lên mu bàn tay cô.

Mấy cô gái ở những bàn bên cạnh thấy chuyện ồn ào liền hóng chuyện, không ngờ còn có chuyện khiến họ bất ngờ hơn.

Lúc này thấy Bạch Lan mặc chiếc áo này ai cũng ngỡ ngỡ đã nhìn thấy ở đâu đó, bây giờ đã có thể khẳng định đây là mẫu áo Lâm tổng mặc.

Áo của Lâm Đình cũng như các loại áo sơ mi bình thường khác, chỉ là mẫu áo này được anh đặt may riêng nên tất nhiên sẽ có điểm nhấn mà điểm nhấn này nằm ở cổ tay áo.

Chiếc cúc ở cổ tay áo được làm bằng vàng, nhưng không hề chói mắt.

Buổi sáng lúc mặc áo, Bạch Lan còn nói với anh rằng cổ tay áo đều xắn lên cầu kì thế làm gì.

Anh nhẹ nhàng trả lời chỉ là nhớ đến đã từng có một cô gái nói rằng cô ấy cực kì thích có điểm nhấn ở những nơi ít được chú ý đến để chỉ một mình hưởng thụ là đủ cũng giống như cô ấy muốn giấu anh đi để không cô gái nào nhìn đến anh nữa.

Nghe anh nói, hốc mắt cô bỗng đủ bùng. Năm đó lúc bỏ đi cô đã viết một lá thư để lại cho anh và nói như thế không ngờ anh vẫn còn nhớ. Ý nghĩ vừa đến liền bay vụt mất, cô lại nghĩ cô ấy mà anh nói không phải là cô thì sao? Anh có thể nhớ đến mấy lời đó sao? Những chiếc áo thế này không chừng còn được bày bán đây kìa.

À quay lại nào, chuyện ồn ào vừa kết thúc chưa bao lâu lại bùng lên một câu chuyện còn ly kì hơn nữa.

Lần này các cô gái chỉ chụp hình lại chỗ cổ tay áo của Bạch Lan rồi truyền tay nhau mà bàn tán.

Bạch Lan không biết được chuyện này chỉ ăn com xong, rồi vào nhà vệ sinh cố gắng hong khô chiếc áo.

~ Hết chương 22 ~

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lạnh Khốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Tin đồn lại đến [603 chữ]

[.....]

Cô nhân viên chụp được ảnh chỗ cổ tay của Bạch Lan liền đăng lên vòng tròn bạn bè. Kèm theo đó là một dòng caption: Cô gái vừa vào tập đoàn chúng ta có thể là người tình bên cạnh, được Lâm tổng sủng đến tận trời không?

Không phải tự nhiên mà cô gái này dám đăng lên vòng tròn bạn bè, mà là vì cô ấy không kết bạn với thư ký Đồng nên mới dám làm thế. Nếu kết bạn với thư ký Đồng mà còn đăng lên, cũng có thể liên quan đến tổng tài mà bị đuổi việc mất.

Rất nhiều nhân viên từ các phòng ban vào bình luận sôi nổi.

- Là cô gái họ Bạch gì đó sao? Tiếc thật trưa nay tôi không ở nhà ăn.

- Vậy cũng quá lộ liễu đi, tôi nghĩ có thể là bạn trai cô ta cũng mặc mẫu áo đó.

- Không phải chứ? Vậy tin đồn về người vào phòng của Lâm tổng vào tối hôm qua là đúng sao?

....

Lâm Đình và thư ký Đồng từ trong thang máy bước ra, hai cô tiếp tân vẫn ngồi bàn luận sôi nổi với nhau.

- Tin đó chắc chắn không thể sai được, đã mặc áo của Lâm tổng rồi cơ mà.

- Vậy Lâm tổng đuổi việc trợ lý thư ký để bảo vệ người tình sao?

Lâm Đình đi qua khẽ ho một tiếng.

" Các cô vừa nói chuyện gì? " Giọng anh đánh lại.

" Là một tin đồn nhỏ, Lâm tổng không cần chú ý đâu. "

" Tôi là tổng tài mà không biết trong tập đoàn có tin đồn đấy. "

Cô tiếp tân đưa điện thoại về phía Lâm Đình.

" Lâm tổng cứ việc xem thoải mái. "

Anh đưa tay đón lấy rồi ngó vào điện thoại, đã thấy bức hình được chụp ở cổ tay ấy.

Anh khẽ nhếch môi cười rồi đưa lại điện thoại cho cô tiếp tân.

" Sau này phải chú ý làm việc. "

" Tôi hiểu rồi, sẽ không để Lâm tổng phiền lòng. "

[.....]

Ra đến bãi xe tài xế đã ngồi sẵn ở trong xe. Thư ký Đồng mở cửa cho Lâm Đình ở phía sau, rồi ngồi ở phó lái lên tiếng:

" Trước khi đến Lâm gia, Lâm tổng có muốn ghé mua gì đó thêm không? "

" Những gì tôi dặn chuyển đến vào hôm qua, nếu đã đủ rồi thì không cần gì nữa. "

[.....]

Về đến Lâm gia, đã có một cục trắng trắng mềm mềm lao đến ôm lấy chân anh.

" Ba ba, ba ba... "

Lâm Đình ngồi xuống ôm lấy nó.

" Tiểu Kỳ, có nhớ ba ba hay không? "

" Tiểu Kỳ nhớ ba ba lắm, nhưng mà... " Cậu bé ấp úng nói.

" Nhưng con làm sao? " Anh gặng hỏi.

" Tiểu Kỳ, Tiểu Kỳ cũng nhớ mẹ xinh đẹp lắm. Bao giờ mẹ xinh đẹp mới về hả ba ba? "

" Ngày mai ba ba sẽ đưa con đi gặp mẹ xinh đẹp có được không? "

" Có thật không? Mẹ xinh đẹp đã về rồi ă? "

" Thật chứ! "

Cậu bé ôm chầm lấy cổ anh, vui vẻ nói:

" Con yêu ba ba. "

Mẹ Lâm từ trong nhà đi ra nói:

" Tiểu Đình đã về rồi sao? Sao vẫn chưa đưa Bạch Lan về nhà? "

" Vào nhà rồi mình nói chuyện tiếp. "

[.....]

Tiểu Kỳ chạy vào phòng chơi đồ chơi để bà nội và ba ba nói chuyện.

" Cô ấy chắc hẳn vẫn còn hận con, cô ấy sẽ không dễ trở về bên con nhanh như vậy đâu. "

" Là lỗi của mẹ, là mẹ không nhìn rõ tất cả. "

" Không phải lỗi tại mẹ, là con vừa gặp lại khi dễ cô ấy. "

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lành Khốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Chuyện năm đó [609 chữ]

Cứ nghĩ đến chuyện năm đó, mẹ Lâm lại vô cùng ân hận vì hành động của mình đối với Bạch Lan.

Hai năm trước, khi Bạch Lan vừa đi mẹ Lâm cực kì vui vì nghĩ cuối cùng con trai và Hạ Nhất Linh cũng hạnh phúc bên nhau.

Không ngờ được, sau khi Bạch Lan đi, Lâm Đình cũng ngày càng ảm đạm. Điên cuồng làm việc đôi khi còn chẳng thèm về nhà.

Từ sau khi sinh Tiểu Kỳ, Tiểu Kỳ đã được bà nội chăm sóc tỉ mỉ. Còn Hạ Nhất Linh cả ngày chỉ biết đi dạo phố, mẹ Lâm giận lắm nhưng chỉ cần tối đến cô ta dỗ dành Tiểu Kỳ một chút liền mềm lòng mà nghĩ rằng cô ta cũng có việc bận rộn.

Chỉ 2 ngày sau khi Bạch Lan đi, Lâm Đình đã gửi đơn ly hôn đến Hạ Nhất Linh. Cô ta một mực không chấp nhận, còn khóc lóc với mẹ Lâm.

Ban đầu, mẹ Lâm còn ra mặt giúp cô ta. Chỉ sau khi nhìn thấy mấy tấm ảnh cô ta, mỗi ngày đều đến chỗ của tiểu thịt tươi cô ta đang bao dưỡng thì nổi trận lôi đình. Lập tức muốn Lâm Đình ly hôn.

Hạ Nhất Linh sau khi bị mẹ Lâm quay lưng thì khuôn mặt thật cũng lộ diện. Cô ta quyết căn không buông, Lâm Đình chỉ còn cách đơn phương ly hôn. Cô ta còn hăm dọa, nếu chúng ta ly hôn vậy nửa tài sản của anh sẽ là của cô ta.

Anh chỉ đành mặt nói, cô ngay cả một xu cũng không lấy được từ tôi nữa!

Vụ ly hôn sau khoảng một tháng thì được giải quyết, Hạ Nhất Linh ngay cả một xu cũng không có là thật. Còn có tin đồn bao dưỡng tiểu thịt tươi của cô ta cũng bay đầy trời.

Tiểu Kỳ cũng vì thế mà phải sống cùng bà nội và vú nuôi. Lâm Đình thường xuyên về Lâm gia thăm Tiểu Kỳ vào khoảng cuối tuần hoặc lúc nào có thời gian sẽ về.

Vào một tối cuối tuần mấy ngày sau ly hôn, anh về nhà giải thích với mẹ từng chuyện về Bạch Lan.

Bạch Lan đến với họ là vì không có tiền chữa trị bệnh tim cho em gái. Cô ấy không có ý với anh là anh bắt ép cô ấy.

Số tiền đó Bạch Lan có lấy để sử dụng nhưng sau đó mỗi tháng sẽ đều đặn gửi tiền vào, cho đến khi đủ số tiền năm đó thì không thấy gửi nữa.

Anh còn nói: " Bạch Lan, cô ấy chưa bao giờ thấp kém, là con trai mẹ thấp kém không giữ nổi cô ấy. Cô ấy là một cô gái tốt, chẳng phải vì tình thế mới phải làm thế sao? Cô gái như thế mẹ còn không muốn sao? Hay mẹ muốn con lại cưới thêm một cô Hạ Nhất Linh nữa? "

Mẹ Lâm chỉ có thể trung ra về mặt ngạc nhiên vô cùng. Bà không biết những chuyện đó, bà cứ tưởng Bạch Lan bám víu lấy con trai bà vì sự nghiệp của nó. Nhưng có lẽ là bà sai thật rồi.

Anh lại chắc chắn nói: " Mẹ đồng ý cũng được, không đồng ý cũng không sao. Đời nay con chỉ ở bên cô ấy. Cô ấy hiện tại đang làm việc ở chi nhánh của Lâm thị, đợi một thời gian nữa cô ấy nguôi ngoai rồi con sẽ đưa cô ấy trở về. Con không muốn cô ấy chịu khổ thêm nữa. "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khóe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Con trai [633 chữ]

Cuối tuần mình sẽ đăng truyện nhé, tại trong tuần không có thời gian rảnh. Rất xin lỗi vì để mọi người chờ lâu T^T

[.....]

" Tiểu Lan cuối cùng cũng trở về Lâm thị rồi, sau này mẹ không cấm cản các con yêu thương nhau nữa. Là mẹ không tốt, làm tổn thương con bé. " Mẹ Lâm mặt mày mang theo nét ủ rũ.

" Mẹ không cần tự trách mình đâu, cô ấy có trách thì trách con mà thôi. "

" Hôm nào đó đưa con bé về nhà, mẹ sẽ nói chuyện với nó. "

" Con biết rồi, con cùng Tiểu Kỳ trở về. Mai con đưa thằng bé đi gặp cô ấy. "

" Được, các con về đi. "

Lâm Đình cùng Tiểu Kỳ cùng lên xe trở về nhà.

" Ba ba đưa con đi gặp mẹ xinh đẹp sao? "

" Không phải, hôm nay chúng ta về nhà. Ngày mai ba ba sẽ đưa con đi. "

Tiểu Kỳ mặt mày xụ xuống.

" Con không chịu, không chịu đâu. Con muốn gặp mẹ xinh đẹp bây giờ cơ!!!! "

Nhìn thấy con trai trắng như cục bông, quơ tay quơ chân ở ghế phụ thì bật cười:

" Được, được rồi. Đừng quậy nữa. "

" Con sẽ được đi gặp mẹ xinh đẹp đúng không? "

" Ừm. "

Tiểu Kỳ nghe thấy thì ngoan ngoãn ngồi ở ghế phụ, mặt cười đến híp cả mắt.

Lâm Đình bất đắc dĩ lái xe đến nhà Bạch Lan. Anh nhắm tính có lẽ giờ này cô đã ở nhà rồi.

[.....]

Bạch Lan vừa tắm xong, trên người khoác áo choàng tắm. Nghe tiếng chuông cửa thì nghi ngờ, mình không quen ai, cũng không ai biết địa chỉ nhà mình thì có ai đến chứ?

Đột nhiên, rầm một cái, Lâm Đình chắc chắn là anh ấy. Thấy tiếng chuông ngày càng dồn dập thì Bạch Lan đành đi ra mở cửa.

Mở cửa ra không phải Lâm Đình mà là anh bảo vệ toà nhà.

" Anh tìm tôi có việc gì? "

Anh bảo vệ chưa kịp trả lời, đã có một cục trắng trắng mềm mềm ôm lấy chân cô gọi:

" Mẹ xinh đẹp, mẹ xinh đẹp. "

"Thằng bé này nói cô gái ở phòng này là mẹ nó, cứ bắt tôi phải lên bấm chuông cửa giúp. "

"À rất cảm ơn anh, có lẽ thằng bé này đi lạc, anh cứ làm việc của mình đi. Chuyện này tôi lo được. "

"Cảm ơn cô. "

Anh bảo vệ nói xong thì rời đi.

"Cháu bé, cháu tên là gì? Cháu đi lạc mẹ sao? " Bạch Lan ngồi xồm xuống. Cô nghĩ con trai cô bây giờ có lẽ cũng trạc tuổi như cậu bé này.

"Con tên là Lâm Thiên Kỳ, là con trai của mẹ xinh đẹp đây. " Cậu bé ôm lấy cổ Bạch Lan thân mật nói.

"Mẹ xinh đẹp của cháu tên là gì để cô đưa cháu về nhà, đừng làm loạn. "

"Mẹ xinh đẹp của cháu tên là... " Tiểu Kỳ ấp úng.

"Mẹ xinh đẹp của con tên gì cũng không nhớ, sau này không cho đi gặp nữa. "

Đột nhiên có giọng nói từ phía sau truyền đến, là Lâm Đình.

Tiểu Kỳ liền chạy lại ôm lấy chân ba ba nấn nỉ.

"Hôm nay gặp mẹ xinh đẹp vui quá nên con quên mất, xin ba ba đừng như vậy. " Nước mắt cậu bé sắp rơi là chảy đến nơi.

Lâm Đình hai tay đều xách đồ, liền lạnh mặt.

"Chỉ lần này thôi. "

Rồi lại hướng Bạch Lan nói.

"Con trai muốn gặp em, tôi đành phải dẫn đến. Sẵn tiện mua cho em vài thứ. "

Con trai? Trong đầu cô nổ bùm một cái, con trai cô đã lớn thế này rồi.

"Không mời tôi và con trai vào nhà sao? "

"À à, anh vào đi. " Bạch Lan lúng túng.

Lâm Đình liếc mắt nhìn Tiểu Kỳ. Cậu bé liền hiểu ý.

"Mẹ xinh đẹp, bé, bé. "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khóc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Tùy anh [643 chữ]

Vote và cmt tạo động lực cho tui viết tiếp nhé ♥♥

[.....]

Nhìn thấy thằng bé trắng trắng mềm mềm dưới chân, đôi mắt long lanh lại long lanh làm lòng Bạch Lan mềm nhũn.

Bạch Lan ngồi xuống ôm lấy thằng bé, suýt nữa thì khóc mất.

"Được, được mẹ bé. "

Tiểu Kỳ nghe được mẹ bé thì cười tít mắt. Giơ tay ôm lấy cổ Bạch Lan.

Lâm Đình đã vào nhà từ trước, đặt mấy thứ thức ăn anh mua vào nhà bếp.

Nhìn thấy cô đang nấu nước để ăn mì gói, Lâm Đình nhủ mày:

" Em chỉ ăn thứ này thôi sao? "

" Ở một mình, ăn qua loa là được. "

Lâm Thiên Kỳ nhanh nhẩu lên tiếng:

" Bà nội nói phải ăn uống đầy đủ, mẹ ăn qua loa thế này sẽ đổ bệnh mất. "

" Lần sau ba ba đến sẽ không cho con đi cùng. " Lâm Đình nghiêm mặt.

Tiểu Kỳ nghĩ chắc mình sai ở chỗ nào rồi lại nói tiếp:

" Sau này, chúng ta ở chung với nhau ba ba và con sẽ chăm sóc mẹ, mẹ không cần ăn mì gói nữa. "

Mặt anh dịu xuống, Tiểu Kỳ nhìn thấy thì thở phào nhẹ nhõm đúng là dọa chết người ta rồi.

" Tiểu Kỳ, mau xuống ghế ngồi, mẹ con vẫn chưa ăn cơm đâu. "

Tiểu Kỳ lại bừa bãi ngồi xuống ghế ở phòng khách, còn chẳng phải ba ba ghen tị với con được mẹ xinh đẹp ôm à.

Anh đã đi đến phòng bếp, Bạch Lan cũng đi theo sau, anh xoay người lại nói:

" Đừng ăn cái đó nữa, ra xem tivi đi, tôi nấu vài món cho em. "

" Không cần đâu, tôi tự nấu là được. "

" Tôi nói em cũng không thèm nghe rồi? Hay em không cần ăn cơm nữa? "

Bạch Lan nghe xong mà run lên, giọng nói Lâm Đình đầy mờ ám, ánh mắt còn nhìn chăm chú vào áo choàng tắm hơi hé mở của cô do lúc nãy bế Tiểu Kỳ.

Sao cô cứ cảm thấy lời nói này, có chỗ nào đó không đúng. Cô phải thay quần áo ngay thôi.

" Được, được anh muốn làm gì tùy anh. "

Bỗng nhiên, anh bước đến đè cô lên tường nhà bếp.

" Làm gì cũng tùy tôi? "

Hơi thở của anh phả vào mũi cô, mùi hương thanh mát trên người anh cũng len lỏi vào trái tim cô.

" Nấu gì thì tùy anh. " Cô nhắm chặt mắt lại, không dám nhìn anh.

Anh đưa tay kéo chặt hai vạt áo lại từ tốn nói:

" Lần sau, đừng mặc thế này còn có con của chúng ta. Nhưng nếu là trước mặt tôi thì em chẳng mặc gì vẫn là tốt nhất. "

Nói rồi Lâm Đình quay ra lấy từng thứ thức ăn ra bắt đầu nấu. Bạch Lan cũng trở về phòng thay quần áo.

Rất nhanh liền quay trở lại sofa ở phòng khách với Tiểu Kỳ, cậu bé đang xem chương trình ti vi gì đó rất chăm chú, rồi đột nhiên nói:

" Mẹ xinh đẹp, bạn ở trong ti vi có em gái để bảo vệ, còn con biết bảo vệ ai chứ? "

Bạch Lan nghe xong thì hơi ngẩn người rồi cười dịu dàng:

" Con có thể bảo vệ mẹ, không phải sao? "

Tiểu Kỳ liếc mắt về phía phòng bếp:

" Cái người ở trong phòng bếp kia, sẽ giành phần với con, hay là mẹ sinh em gái cho con nhé? " Tiểu Kỳ ngửa cổ nhìn cô có vẻ kì vọng.

Nghe xong câu đầu, Bạch Lan muốn cười nhưng nghe câu xong mặt liền chuyển sắc:

" Mẹ và ba ba con... "

Đúng lúc Lâm Đình quay ra để hỏi cô, tiêu đề ở chỗ nào thì nghe thấy liền chen ngang lời cô nói:

" Tiểu Kỳ thích em gái như vậy, chúng ta sinh thêm một đứa nữa cũng tốt. "

~ Hết chương 26 ~

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khóc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Người mẹ nhắc đến là ai? [611 từ]

[.....]

Nghe thấy lời nói phát ra từ miệng Lâm Đình, tim cô bỗng thịch một cái. Lời nói chẳng thể thốt ra thêm.

Không thấy Bạch Lan phản bác lại lời anh nói, miệng anh bất giác cong lên.

Tiểu Kỳ cũng ở trên ghế vui như tết, cười nói:

"Thật không? Mẹ xinh đẹp sẽ sinh em gái cho con sao?"

"Chuyện này phải đợi mẹ con đồng ý mới có thể." Lâm Đình khẽ nói.

Tiểu Kỳ lại nhìn cô với vẻ mong đợi.

"Có thể không ạ?"

Lâm Đình nghe thế thì không đi vào bếp ngay, mà ở lại nghe câu trả lời của cô.

Bạch Lan thấy thế chỉ có thể cười gượng rồi gật đầu xem như chấp nhận, nhưng lòng cô lại rồi không thôi.

Nhận được câu trả lời như ý, Lâm Đình không nán lại nữa mà đi vào bếp hoàn thành nốt thức ăn.

Bạch Lan mắt rung rung, ôm lấy Tiểu Kỳ nhẹ nhàng nói.

"Mẹ nhớ con lắm."

"Mẹ xinh đẹp đừng khóc, khóc rồi con sẽ đau lòng đấy. Con cũng nhớ mẹ lắm, sao mẹ không về sớm hơn ạ? Ba ba nói mẹ đi làm ở xa lắm."

"Mẹ xin lỗi vì mẹ chẳng trở về sớm hơn, nhưng mẹ không về được."

"Là ba ba chọc giận mẹ sao? Con biết ngay mà, lúc con hỏi ba ba tại sao mẹ lại đi làm xa, ba ba không chịu nói."

"Không, là mẹ có lỗi với con."

"Con bắt ba ba xin lỗi mẹ nhé? Sau này chúng ta đừng xa nhau nữa."

Bạch Lan không dám trả lời liền hỏi sang chuyện khác.

"Vợ của ba ba có tốt với con không?" Nói câu này mà lòng Bạch Lan nặng trĩu.

"Mẹ sẽ không tốt với con hả?"

"Ý mẹ nói là Hạ Nhất Linh."

"Là ai ạ?"

"Con không biết sao?"

Lâm Đình đi ra gọi hai mẹ con vào ăn cơm thì nghe thấy cuộc đối thoại. Liền nói:

"Tôi và cô ta ly hôn khi em vừa đi được 1 tuần, nên con trai không biết."

"Người mẹ nhắc đến là ai ạ?"

"Không quan trọng, không cần nhắc đến. Hai mẹ con vào ăn cơm đi."

Cả nhà ba người ngồi vào bàn ăn cùng nhau ăn cơm, nhìn vô cùng hạnh phúc.

Lâm Đình liên tục gấp thức ăn cho cô, vừa nói:

" Em gầy như thế từ bao giờ? Bản thân, em cũng không biết chăm sóc rồi phải không? "

Tiểu Kỳ nhanh nhẩu lên tiếng:

" Sau này con sẽ chăm sóc mẹ, mẹ sẽ không gầy nữa. "

" Tôi vẫn ổn. " Bạch Lan cười nhẹ một cái, rồi trả lời qua loa cho xong, gấp thức ăn bỏ vào chén của Tiểu Kỳ.

" Sau này nhớ về nhà sớm ăn cơm, tập đoàn của tôi thiếu một người tăng ca cũng chẳng thể phá sản được. "

Lần này Bạch Lan chỉ cúi đầu ăn cơm thật nhanh, chẳng thể nói gì cả.

Sau khi ăn cơm xong đã là 10h tối, bên ngoài còn đang mưa. Anh nghĩ đúng là ông trời cũng muốn giúp anh.

Còn cô thì chẳng nỡ để anh và Tiểu Kỳ phải về trong đêm mưa gió thế này, đành nói.

" Hay là hai người ở lại đây ngủ một đêm, sáng mai về cũng được. "

Hai ba con ngồi trên ghế sofa xem tivi cùng ngoảnh mặt nhìn cô như muốn nói: Mẹ/em nghĩ là con/anh muốn về nhà hả?

Tiểu Kỳ vui vẻ chạy đến ôm chân cô.

" Ba ba với mẹ xinh đẹp cùng ngủ với con nhé? "

~ Hết chương 27 ~

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lạnh Khốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Anh nhớ em, chẳng ngủ được!

Bạn học nên mình ít đăng truyện được lắm, nên mấy bạn quên tui hết TT nhưng mà không sao vẫn có người ủng hộ tui vẫn sẽ viết nhaaaa

[.....]

Câu hỏi rất đỗi bình thường của Tiểu Kỳ cuối cùng lại trở thành sự bối rối của Bạch Lan.

Anh biết, hai người cách xa nhau quá lâu đâu thể ngày một ngày lại hoà hợp được.

Cuối cùng anh nói Tiểu Kỳ:

" Con và mẹ ngủ trước đi, ba ba cần giải quyết công việc một chút sẽ ngủ. "

" Được. "

Tiểu Kỳ tung tăng chạy đến cửa phòng ngủ, vươn chiếc tay ngắn tũn để mở cửa nhưng không được.

" Để mẹ mở. " Bạch Lan nói rồi nhanh chóng đi đến mở cửa rồi bế Tiểu Kỳ lên giường.

" Mẹ kể chuyện cho con nghe nhé? "

" Không cần đâu mẹ, chúng ta nói chuyện một chút là được. "

" Con muốn hỏi mẹ chuyện gì sao? "

" Người mẹ nhắc đến là ai vậy? Con thật sự muốn biết. "

" Người đó từng là vợ của ba con. " Nói xong chữ "vợ" ấy tim cô bỗng thất lại, sự đau đớn ấy vừa là vì ghen tị vừa là vì tức giận.

"Ba ba đã phản bội mẹ sao? Ba ba làm mẹ đau khổ đúng không? "

Không cho Bạch Lan kịp trả lời, Tiểu Kỳ lại nói tiếp:

"Chẳng trách mẹ lại đi lâu đến thế. Ngày mai con với mẹ đi đến nơi khác không có ba ba xấu xa. Biết ba ba phản bội mẹ, con đã chẳng thèm phối hợp với ba ba nói với mẹ mấy lời lúc này. "

"Ba ba muốn con nói như thế? " Cô nhẹ nhàng hỏi lại.

Tiểu Kỳ đột nhiên thấy mình đã mắc sai lầm gì rồi.

"Phải, ba ba nói rằng nếu nói mấy lời đó mẹ mới hết giận. Là lỗi của ba ba, mẹ xinh đẹp đừng giận con. " Tiểu Kỳ mang dáng vẻ tội nghiệp nhìn mẹ.

"Được mẹ không giận con, mau ngủ đi, mẹ đi uống nước một chút sẽ quay lại. "

Bạch Lan bước đến phòng bếp lấy nước, phòng cho khách có Lâm Đình ở bên trong vẫn còn mở cửa.

Cô bước đến thấy chỉ còn bật đèn ngủ, chắc là anh ngủ rồi.

Đột nhiên xui khiến thế nào cô lại không kim lòng được muốn đi vào phòng, chân chính nhìn anh một lát.

Cô cảm thấy thật may mắn khi anh không đắp chăn, nếu anh tỉnh dậy sẽ có lý do để dùng.

Đang kéo chăn lên, bàn tay cô bỗng bị một bàn tay khác kéo ngã xuống giường.

"Sao vẫn còn chưa ngủ, muốn qua đây ngủ với anh sao? "

"Đi uống nước, tiện đường đến đắp chăn giúp. Buông ra để tôi về phòng. "

"Anh nhớ em, không ngủ được. Ở lại đây không được sao? "

"Tiểu Kỳ vẫn còn bé không thể ngủ một mình. "

"Nó có thể. "

Lâm Đình lại nói.

"Em vẫn còn hận anh sao? "

"Người ta nói còn hận là còn yêu. Tôi chẳng còn yêu anh, cũng chẳng có tư cách hận anh. "

"Anh xin lỗi vì lúc đó không giữ em lại, không phải vì anh không muốn mà vì anh không thể. Anh không muốn em cứ mãi đau khổ vì anh, vì chuyện của chúng ta. Anh muốn để em đi, sau đó anh sẽ giải quyết tất cả mọi chuyện sau đó sẽ đưa em trở lại bên cạnh anh. "

"Trong suốt thời gian em đi, em ở đâu, làm gì anh đều biết. Không phải anh muốn theo dõi em mà vì sợ em sẽ bị người đàn ông khác cướp mất. "

"Nhưng may mắn chẳng có người đàn ông nào đến gần em, anh biết là vì em không cho phép họ đến gần em. Vì em vẫn còn yêu anh đúng không? "

~ Hết chương 28 ~

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Giúp anh [636 chữ]

"Vì em vẫn còn yêu anh đúng không? "

Câu nói ấy như đánh thẳng vào tim Bạch Lan bùm một cái như thể cô đã bị anh vạch trần tất cả.

Thế nhưng cô vẫn nói.

"Tôi không cho phép họ đến gần tôi vì tôi chẳng còn tin vào tình yêu với đàn ông nữa. Tình yêu là một thứ có thể đánh đổi bằng tiền bạc, như thế có còn

là tình yêu không? "

Lâm Đình nghe thế hơi sững người, lại nói:

" Tin anh một lần này nữa thôi có được không? "

" Anh chẳng có gì khiến tôi có thể tin được, một chút cũng không! "

" Con của anh cũng là con của em. Vậy có thể tính không? "

" Mọi thứ của anh đều là tên của em, cũng có thể tính chứ? "

" Đến anh cũng là của em, vậy thì có gì không đáng tin chứ? "

Anh đã nói đến như thế rồi, cô cũng chẳng biết nên trả lời thế nào đành phải nói sang chuyện khác.

" Anh nói nhiều thế làm gì, không muốn cho người khác ngủ nữa đúng không? "

Cô đã thử cựa quậy để nói lỏng khoảng cách không ngờ anh từ đầu đến cuối cứ ôm ghì lấy cô, biết chẳng thể trốn thôi thì đành vậy.

" Anh không nói nữa, chúng ta đi ngủ. "

Nói rồi anh khẽ hôn lên trán cô, rồi lại tham lam hôn dọc theo mũi xuống đến môi.

Đôi môi anh áp lên đôi môi mềm mại của cô, cứ thế mà triển miên mãi đến khi cô chẳng thể thở nổi nữa mới miễn cưỡng buông ra.

Hơi thở anh ngày càng gấp, cơ thể bị kích thích khi cô cựa quậy đã giảm xuống lại tăng vọt lên.

Anh nhỏ giọng nói vào tai cô:

" Giúp anh một lần có được không? "

" Tôi không phải công cụ. "

" Anh xin lỗi nhưng anh thật sự sắp không chịu nổi nữa rồi, em có thể cho anh ôm em chặt một chút nữa không? "

Anh không dám vào phòng tắm, cô ở ngoài sẽ chạy về phòng mất.

Lần này cô không trả lời, cô thầm nghĩ đã chặt thế rồi cơ mà?

Anh lại ôm cô vào lòng chặt hơn, cô cảm nhận được hình như có gì đó không đúng ở đùi mình. Nhận ra là gì mặt cô đỏ lựng lên.

Nhưng rốt cuộc vẫn đành phải cố nhắm mắt ngủ.

Anh khó chịu mãi vẫn chẳng ngủ được, tận khi cảm thấy hơi thở đều đặn phả lên ngực mới buông tay vào phòng tắm.

Từ phòng tắm bước ra, khó chịu cuối cùng cũng giảm bớt. Anh vừa cười vừa khẽ lắc đầu, cô đúng là rất trâu người. [Bạch Lan: Mình có làm gì đó rất trâu người sao?]

Trở lại giường, anh lại ôm lấy cô vào ngực, nhắm mắt chìm vào giấc ngủ.

[.....]

Buổi sáng, Bạch Lan tỉnh dậy rất sớm. Cô cựa quậy làm anh cũng tỉnh giấc.

" Vẫn còn sớm, em ngủ thêm đi. "

" Tôi về phòng nếu thức dậy không thấy mẹ, Tiểu Kỳ sẽ sợ. "

" Nó không yếu ớt thế đâu. "

Lời nói của anh vừa dứt phòng bên cạnh liền truyền ra tiếng gọi:

" Mẹ xinh đẹp ơi, mẹ xinh đẹp ơi, mẹ đi đâu rồi. "

" Buông tay ra, con gọi rồi. "

Lâm Thiên Kỳ, tốt lắm bây giờ con còn biết giờ trò cơ đấy. Về nhà xem ba ba xử con thế nào.

" Em mặc quần áo vào rồi hãy đi qua đó, mấy hình ảnh này dù sao cũng không phù hợp với trẻ con. "

Cô cúi mắt nhìn, mặt tức giận.

" Anh... "

" Ôm em cách một quần áo làm anh cực kì khó chịu. Anh chỉ muốn gần em thêm một chút thôi. "

~ **Hết chương 29** ~

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lạnh Khốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Anh giúp em [610 chữ]

Hai tuần rồi chưa đăng truyện chắc ai cũng quên tôi mất rồi huhu(((Tại vì dạo này kiểm tra 15" nhiều quá không có thời gian luôn á:< Sr mọi người nhiều nhiều, có thời gian rảnh là viết đăng cho mọi người ngay á ♥ Mọi người nhớ vote và nhận xét cho mình nhaaaaa yêu rất nhiều ♥

=====

Sau khi mặc quần áo Bạch Lan trở về phòng với Tiểu Kỳ.

" Con dậy sớm vậy sao? Hay ngủ thêm một chút nhé? "

" Tiểu Kỳ về nhà với bà nội để mẹ còn đi làm với ba ba chứ. "

" Vậy được rồi, con với ba ba về nhà trước nhé. "

" Mẹ xinh đẹp nhớ gọi điện thoại cho con nhé. "

" Được, mẹ sẽ gọi cho con. "

Bạch Lan và Tiểu Kỳ cùng nhau vệ sinh cá nhân, rồi Bạch Lan thay quần áo cho Tiểu Kỳ.

" Tiểu Kỳ ra ghế sofa xem tivi một lát, chờ mẹ thay quần áo xong sẽ làm thức ăn sáng cho con. "

" Được ạ. "

Lâm Đình cuối cùng chịu rời giường tìm trong nhà cũng chẳng thấy cô đâu liền hỏi Tiểu Kỳ:

" Mẹ con ở đâu? "

" Ở trong phòng để quần áo ạ. "

Lâm Đình đi đến phòng để quần áo, hình như cô đã vào phòng để thay quần áo rồi.

Đi đến phát hiện cửa không khoá liền bước vào, cô quay lưng về phía cửa nên không phát hiện ra.

Anh ôm lấy cô từ đằng sau, nhẹ hôn lên cổ cô.

" Em đang muốn quyến rũ anh đúng không? "

Bạch Lan đang mặc đồ chiếc áo sơ mi, giận nảy mình, tức giận nói.

" Anh không có lịch sự sao? Biết tôi đang thay quần áo còn bước vào? Đi ra ngoài ngay đi. "

" Là em thay quần áo không đóng cửa còn muốn trách anh sao? "

" Nhà của tôi, phòng quần áo cũng của tôi liên quan gì đến anh mà vào đây? "

" Lúc ra khỏi phòng em mặc áo của anh. "

Giờ Bạch Lan mới nhớ ra lúc đó do gấp nên lấy áo anh mặc tạm.

" Lấy rồi, ra ngoài mau đi. "

Anh không để ý lời cô nói, xoay người cô lại, hôn lên môi cô.

Nụ hôn từ nhẹ nhàng chuyển thành mạnh mẽ ồ ạt. Anh đè cô lên bức tường sau lưng, mặc cô muốn thoát ra nhưng chẳng được.

Cô cứ đứng yên không phản kháng cũng chẳng đáp lại. Nụ hôn cuối cùng cũng đòi xuống cảm, cô của cô. Mỗi được tự do cô nói:

" Anh còn có thể vô liêm sỉ đến thế sao? Cường ép tôi làm điều tôi không muốn, anh vui vẻ sao? Không phải anh luôn miệng nói muốn trở về bên tôi sao? Làm thế này chỉ làm tôi thêm hận anh mà thôi. "

Anh để lại dấu hôn ngân trên cổ Bạch Lan, mặt vẫn vui vào cổ cô nói.

" Anh biết anh không nên làm thế khi em không muốn nhưng anh thật sự rất yêu em, rất nhớ em. "

Tìm Bạch Lan thịch một tiếng khi nghe anh nói "rất yêu em, rất nhớ em". Nhưng vẫn nói:

" Ra ngoài đi, Tiểu Kỳ đang chờ tôi làm đồ ăn sáng. "

" Anh mặc áo giúp em. "

" Không cần. "

Tuy cô nói thế nhưng anh vẫn đưa tay kéo chiếc áo sơ mi mặc dở đã tuột xuống tận eo cô lên, rồi cài từng nút áo vào cho cô. Động tác của anh cực kì dịu dàng, tỉ mỉ.

Cuối cùng gia đình ba người họ cũng có thể ăn sáng. Lâm Đình đưa Bạch Lan đi làm rồi mới đưa Tiểu Kỳ về. Lúc cả 3 người lên xe, Tiểu Kỳ ngây ngô hỏi.

" Sao lúc mẹ thay quần áo, lại ở trong phòng lâu thế, còn có ba ba nữa. "

Lâm Đình khẽ ho một tiếng. Bạch Lan ngượng ngùng trả lời.

" Ba ba vào tìm áo giúp mẹ nên mới lâu ra ngoài. "

" À, thì ra là thế. "

~ Hết chương 30 ~

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khóe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Ba ba bị thất sủng [650 chữ]

Lâm Đình đưa Tiểu Kỳ về Lâm gia rồi cũng trở về nhà thay quần áo rồi đến công ty.

Khi đi qua quầy lễ tân, nhân viên lễ tân cúi chào cũng chào lại còn cười híp cả mắt. Hai nhân viên tim muốn rơi ra ngoài, không ngờ cũng có ngày được tổng tài chào lại còn cười nữa. Chắc chắn hôm nay vô cùng may mắn.

Đi lên phòng làm việc mà mặt Lâm Đình vui như em bé được cho kẹo vậy. Đi vào phòng đã thấy Bạch Lan ngồi ở bàn làm việc rất tập trung, bất giác Lâm Đình đứng lại nhìn Bạch Lan.

Bạch Lan cảm nhận có gì đó không đúng vừa quay ra đã thấy Lâm Đình đứng ở đó liền lên tiếng:

" Tổng tài có việc tìm tôi? "

" À tôi định nhờ em pha giúp tôi ly cà phê "

" Được rồi, tôi làm ngay. "

Lâm Đình trở về bàn làm việc gọi thư ký Đồng vào.

" Từ ngày mai sắp xếp cho Bạch Lan làm trợ lý thư ký cho cô đi. "

" Được tôi biết, tổng tài. "

Lúc thư ký Đồng ra ngoài, Bạch Lan cũng vừa đi đến cửa. Hai người trao đổi ánh mắt rồi đi qua.

Bạch Lan đặt cà phê lên bàn làm việc của anh, nhẹ nhàng nói:

" Cà phê của anh. "

" Nếu em không muốn nghỉ việc vậy từ ngày mai theo thư ký Đồng làm việc đi, cô ấy sẽ giúp em. "

" Tôi đã biết. "

Bạch Lan về chỗ tiếp tục làm việc, cả buổi sáng hôm đó tổng tài của chúng ta hầu như chỉ giành thời gian để ngắm vợ mà thôi.

Cuối cùng cũng đến giờ ăn trưa, tổng tài cứ tưởng sẽ được đi ăn cùng với vợ, ai ngờ bị phán cho một câu: Tổng tài, anh thấy những tin đồn kia còn chưa đủ phiền phức hay sao? Hay anh còn muốn người ta nghĩ tôi là loại người nào nữa?

Thế là ai đó mặt mày ủ rũ bám theo vợ đến nhà ăn nhân viên nhưng không dám ngồi cùng bàn. Nhân viên trong công ty lại được một phen sáng mắt, đúng là hôm nay hưởng phúc lợi không nhỏ a.

" Mẹ xinh đẹp, mẹ xinh đẹp. "

Nghe được âm thanh gọi lớn tiếng này mọi người đều ngẩng đầu lên nhìn về mặt hết sức ngạc nhiên. Sao vừa vào công ty đã đưa con đến làm loạn cơ chứ? Nhưng cuối cùng mọi người cũng mặc kệ tiếp tục ăn cơm.

Cục bột trắng trắng mềm mềm đang chạy về phía Bạch Lan rồi nhanh chóng bám lên đùi cô.

" Tiểu Kỳ, lần sau không được to tiếng gọi mẹ như thế ở những nơi thế này sẽ làm ồn đến người khác, biết chưa? "

" Tiểu Kỳ biết rồi. "

" Nhưng sao con lại ở đây? "

" Con bảo bác tài xế chở đến đây. "

" Con đã ăn cơm chưa? Sao tự nhiên lại đến đây? "

" Bà nội đã cho con ăn rồi. Con đến xem, ba ba có chăm sóc tốt cho mẹ không. Đúng là chẳng tốt gì cả lại để mẹ ăn cơm một mình. "

" Ba ba ngồi ngay sau mẹ thôi. Con đến chỗ ba ba một chút đi. "

Lúc này chạy vào chỉ để ý đến mẹ bây giờ Tiểu Kỳ mới quay lại thì thấy ba ba mặt mày ủ rũ ăn cơm.

Tiểu Kỳ cười híp cả mắt, chạy đến chỗ Lâm Đình.

" Ba ba phải ăn cơm một mình sao? Thật đáng thương. "

" Sao ba ba không ngồi cùng với mẹ xinh đẹp? "

" Ba ba bị thất sủng thật rồi. "

Mấy cô gái ngồi đằng sau nghe Tiểu Kỳ gọi Lâm Đình là ba ba thì tròn cả mắt, còn ngạc nhiên hơn cả việc cục bột này gọi Bạch Lan là mẹ.

~ Hết chương 31 ~

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khóe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Tổng tài phu nhân [670 chữ]

Cả chiều hôm ấy, nhân viên trong tập đoàn nào động không thôi. Hết bàn chuyện tổng tài đã có con trai lớn như thế, nhưng trên hết vẫn là đứa bé ấy còn gọi Bạch Lan là mẹ.

Ai ai cũng không thể ngờ được Lâm tổng đã có vợ. Họ đoán rằng hai người họ đang cãi nhau nên tổng tài phu nhân luôn lạnh nhạt với tổng tài của họ.

Bàn luận chán rồi họ lại bắt đầu lo sợ, ai trong số bọn họ cũng từng đắc tội tổng tài phu nhân, có phải sẽ bị đuổi việc không?

Vì thế mà cả buổi chiều đấy, ai ai cũng chờ có cơ hội để làm gì đó cho Bạch Lan.

Người thì mua trà chiều, người thì bê tài liệu giúp, người nào cũng mong có cơ hội để mong được tha thứ.

Bạch Lan cảm thấy mọi người rất lạ, buổi sáng còn lạnh nhạt không thèm chào cô lấy một tiếng mà buổi chiều đã quần quýt quanh cô. Có phải Lâm Đình lại làm gì rồi không?

Lại nói, do buổi chiều không có lịch học nên Tiểu Kỳ ở lại văn phòng của ba ba, đương nhiên để ở cùng mẹ xinh đẹp rồi.

Bạch Lan phải dỗ dành mãi, thằng bé mới chịu đi ngủ.

"Lãnh tổng, anh lại làm chuyện gì rồi?"

Lâm Đình ngẩng đầu nhìn cô:

"Em đang nói gì chứ?"

"Anh có thể nhận ra mọi người đối với tôi từ trưa đến giờ rất lạ!"

"Em là một người tốt, lại ngoan hiền mọi người quý mến em cũng không có gì lạ."

"Anh...!!!"

Bạch Lan ra khỏi phòng làm việc đến gõ cửa phòng thư ký Đồng.

"Mời vào."

"Lãnh tổng, tìm chị sao không gọi điện thoại lại để em qua?"

"Không phải, em tìm chị hỏi chút việc."

"Được thôi."

"Chị có biết chuyện gì đang xảy ra không? Mọi người đối xử với em lạ lắm."

"Lớn chuyện rồi." Chị Đồng mỉm cười với cô rồi quay màn hình laptop cho cô tự xem.

Bạch Lan xem hết tin nhắn trong box chat thì hết sức ngạc nhiên, chuyện gì vậy chứ???

"Là anh ta nói?"

"Chuyện này thì chị không rõ."

"Được rồi, cảm ơn chị."

Bạch Lan mang khuôn mặt đầy tức giận về phòng làm việc của Lâm Đình.

"Có phải anh cũng quá rảnh rồi đi?"

"Em lại muốn hỏi chuyện gì?"

"Chuyện Tiểu Kỳ là con của tôi!"

"Không phải do Lâm Thiên Kỳ đó quá lớn giọng sao?" Nhắc đến tiểu quý đó, Lâm Đình lại buồn bực dậm chân chộc anh.

"Vậy còn chuyện nó cũng là con của anh là ai nói?"

"Vẫn là nó, anh thật sự không liên quan đến chuyện này."

"Nó không hề lớn giọng với anh, làm sao mọi người biết được?"

" Lúc ngồi cùng bàn với anh, nó có ý nói lớn hơn để mấy cô gái bàn dưới nghe được. Em nghĩ xem mấy cô gái đó sẽ giữ kín sao? "

Lâm Đình lại nói tiếp:

" Như vậy cũng tốt, chẳng ai dám dòm ngó đến em nữa. Cũng chẳng có cô gái nào dám mơ mộng với chồng em. Một công đôi việc. "

" Tốt cái đầu anh. Sau này tôi làm sao làm việc ở đây được nữa? "

" Em không làm việc, anh vẫn có khả năng nuôi em. "

" Anh còn nói được? " Thật là tức chết cô mà.

Tiểu Kỳ vừa tỉnh dậy liền chạy đến chỗ mẹ.

" Ba ba ăn hiếp mẹ sao? "

" Không phải. Mà Tiểu Kỳ này con có ý gọi ba ba lớn một chút cho mấy cô nhân viên nghe sao? "

Lâm Đình cũng nghe được thì lên tiếng:

" Con nhớ trả lời cho đúng sự thật. "

Tiểu Kỳ ngẩng mặt nhìn Lâm Đình.

" Đúng vậy, là con có ý vì con biết được mấy cô đó chắc chắn có ý muốn cướp ba ba khỏi mẹ. "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Sao anh lại say đến mức này? [601 chữ]

Thấy Tiểu Kỳ bày ra vẻ mặt không sợ trời không sợ đất, Lâm Đình lên tiếng:

" Rất tốt, dám làm dám chịu. "

Rồi anh nhìn về phía Bạch Lan nói:

" Em cũng nghe rồi đúng không? Chuyện này không phải anh làm. "

Cô thật sự không biết phải làm thế nào nữa, trách mắng con trai thì lại không nỡ.

" Sau này làm gì cũng phải bàn bạc với mẹ trước có biết không? "

Mặt Tiểu Kỳ xịu xuống từ lúc này đến bây giờ, nghe mẹ nói thế thì tươi tỉnh hơn hẳn.

" Vâng, con biết rồi. Con làm thế là sai nên mẹ buồn đúng không? Sau này con không làm mẹ buồn nữa. "

" Được rồi, chuyện đó không sao cả. "

Bạch Lan hướng về phía anh nói:

" Tôi có thể phiền Lâm tổng đưa Tiểu Kỳ về nhà không? Đã gần tối rồi. "

" Được thôi, chúng ta về. Cũng đến giờ tan ca rồi nhỉ? Anh không để ý lắm. "

" Tôi còn có việc cần làm. "

" Anh đưa em về mai làm tiếp cũng không sao. "

" Mẹ về với con có được không? "

Tiểu Kỳ nhìn cô với ánh mắt kì vọng thật sự không từ chối được.

"Được rồi, chúng ta về. "

Nhà cô gần công ty hơn nên Lâm Đình đưa cô về trước, sau đó mới đưa Tiểu Kỳ về nhà.

Về đến nhà, tắm rửa, ăn cơm xong Bạch Lan lại tiếp tục làm việc nhưng trong đầu cô cứ nghĩ đến việc lúc chiều.

Lại nghĩ đến chuyện đấy, bây giờ cô thật sự chỉ muốn ở bên cạnh anh, chăm sóc anh và Tiểu Kỳ ngày nào hay ngày đó.

Bạch Lan đã quyết định rằng chờ đến một ngày nào có một cô gái chiếm được trái tim anh, đến lúc đó cô sẽ tình nguyện rời đi. Không lưu luyến!

Không ngờ, chuyện này lại xảy đến. Lòng cô cứ nhảy nhót mãi không thôi, khi biết rằng mọi người không ai nghĩ cô cố tình lên giường với anh, có con rồi đòi anh chịu trách nhiệm.

Ngay lúc này đây cô mới chấp nhận sự thật rằng cô vẫn còn yêu anh rất nhiều. Nhưng cô mãi mãi không xứng với anh, không xứng đứng cạnh anh một lần nữa.

Chợt chuông cửa phá tan những suy nghĩ của Bạch Lan. Cô thầm nghĩ "Muộn thế rồi ai còn đến cơ chứ? Không phải là Lâm Đình đó chứ?"

Đúng là nhấc tào tháo thì tào tháo đến, cô vừa mở cửa anh đã ngã ập vào người cô.

" Anh sao lại say đến mức này? "

" Sau khi đưa Tiểu Kỳ về, anh có một bữa tiệc. "

Đầu anh ở trên vai cô, những hơi thở nhẹ nhẹ, đầy mùi rượu cứ thế phả vào cổ Bạch Lan.

Bạch Lan đỡ anh vào ghế sofa, rồi nói:

" Lâm tổng ở đây chờ tôi một lát, tôi sẽ pha trà giải rượu cho anh. "

Bạch Lan vừa định đứng lên đã bị anh kéo lại, anh nhắm trúng môi cô mà hôn.

Anh nhẹ nhàng rồi từ từ chuyển thành mạnh bạo mà hôn lên môi cô. Mùi rượu trong khoang miệng anh cũng theo đó qua khoang miệng cô, làm cô say đắm.

Cô cũng chuyển từ phản kháng thành hôn đáp lại anh. Ngay lúc này đây, cô chẳng thể ngăn nổi trái tim mình nữa.

Anh thấy cô không phản kháng nữa thì bắt đầu di chuyển xuống cổ mà hôn. Tay cũng không thành thực nữa mà luồn vào áo cô từ lúc nào.

~ Hết chương 33 ~

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Em thừa nhận mình yêu anh khó đến thế sao? [616 chữ]

Chiếc áo choàng tắm dài cũng không thể che đầy được đôi chân thon dài, trắng muốt của Bạch Lan nữa.

Dây áo từ từ được Lâm Đình rút ra, anh cứ như bị mê hoặc vậy không muốn rời khỏi cô một chút nào.

Từ cổ cho đến xương quai xanh đều có dấu vết do anh để lại.

Lúc được anh đặt xuống giường, trên người cô đã chẳng còn một mảnh gì che đậy.

Khi nhìn thấy Bạch Lan không che đậy trước anh, thân hình ấy mãi mãi như một thứ thuốc độc khiến anh chẳng thể ngừng khát vọng có được, biết rằng sẽ trúng độc nhưng cũng không ngần ngại mà lao vào nó...

Buổi sáng Lâm Đình theo thói quen dậy rất sớm, lâu lắm rồi anh mới ngủ một giấc ngon như thế.

Nhìn thấy người con gái nằm trong ngực mình, anh bất giác nở nụ cười. Cuối cùng thì cô cũng chịu chấp nhận anh rồi.

Anh nhẹ nhàng hôn lên trán cô rồi lại hôn dần từ sống mũi xuống và dừng lại ở đôi môi. Đôi môi mềm mại ấy đã hôn lại muốn hôn lần nữa, không khỏi khiến anh nhớ nhung.

Bạch Lan ở trong ngực anh khẽ cựa người, anh nói:

" Buổi sáng có em ở cạnh thật tốt. "

Thấy giọng nói trầm ấm phát ra từ trên đỉnh đầu cô lại thấy ngượng ngập không ngừng. Bàn tay anh còn ôm chặt lấy làm cô không thoát ra được, Bạch Lan liền hắng giọng:

" Tôi muốn rời giường, có lẽ đã gần đến giờ làm rồi. "

" Hôm nay em cứ ở nhà nghỉ ngơi đi, công ty cũng không có chuyện gì quan trọng. " Anh lại ôm chặt lấy cô hơn.

" Tôi không sao cả, dù sao chuyện này cũng không phải lần đầu tiên của tôi. "

Nói rồi cô ngồi dậy, anh thấy thế cũng buông lỏng tay để không làm cô đau. Không ngờ chỉ vừa muốn đứng dậy đã đau đến mức mặt cô tái nhợt.

Anh nhẹ nhàng đỡ cô nằm xuống.

" Không phải lần đầu tiên nhưng có phải em hơi coi thường chồng em rồi hay không? Trọn vẹn 3 năm em đi, anh chưa từng động vào người phụ nữ nào cả. "

" Xin Lâm Tổng đừng tùy tiện như thế, tôi không dám nhận. "

" Anh tùy tiện thế nào? Nếu anh không phải chồng em tại sao em còn để anh chạm vào em? "

" Hôm qua là anh say! "

" Hôm qua anh không say, anh biết được thân thể em thành thật hơn so với cái miệng nhỏ của em rất nhiều. "

Nghe anh nói, mặt cô bắt gặp đỏ lên. Những cảnh tượng đêm qua lại xuất hiện trong đầu cô. Rõ ràng miệng thì nói đừng nhưng cơ thể lại cong lên đón nhận anh, rõ ràng nói không muốn nhưng chẳng mấy chốc lại cầu xin anh, ôm lấy cổ anh kéo xuống mà hôn.

" Anh... "

" Phải, hôm qua anh có uống rượu nhưng anh không hề say. Anh muốn biết em có thật sự đã không còn yêu anh hay không. Nhưng anh nói đúng phải không? Em vẫn còn yêu anh. "

" Hôm qua đều xuất phát từ nhu cầu của cả hai, đối với tôi chẳng có ý gì khác cả. "

" Nhu cầu? Nếu em không thích có lẽ cả cơ hội đến gần em cũng không có hướng hồ là vì nhu cầu? Em thừa nhận mình yêu anh khó đến thế sao? " Anh không khỏi chua chát khi cô nói ra câu ấy, anh không ngờ cô lại có thể nói ra lý do như thế.

~ Hết chương 34 ~

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khóe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Vợ tôi thế nào? [624 chữ]

Gần cả tháng mới ngoi lên =)))

=====

" Nếu em không thích có lẽ cả cơ hội đến gần em cũng không có hướng hồ là vì nhu cầu? Em thừa nhận mình yêu anh khó đến thế sao? " Anh không khỏi chua chát khi cô nói ra câu ấy, anh không ngờ cô lại có thể nói ra lý do như thế.

" Tôi... Phải, phải đấy là vì nhu cầu! Tôi chẳng còn yêu anh một chút nào cả. "

" Được, nếu vậy thì anh đi, sau này cũng không làm phiền em nữa. "

Nói rồi Lâm Đình mặc quần áo, liền mở cửa đi ra khỏi phòng, sau đó là tiếng đóng cửa ra vào vô cùng lớn. Đây cũng là lúc nước mắt cô rơi xuống.

Cô muốn nói mình yêu anh, cô muốn nói mình thật sự muốn anh. Cô muốn nói mình muốn ở cạnh anh.

Nhưng những lời nói ấy lại bị giấu nhem đi bởi những câu nói tàn nhẫn, đến ngay cả cô cũng không ngờ được.

Nhưng rốt cuộc thì tất cả đều xong rồi, có khóc thì anh cũng bỏ cuộc rồi chẳng thể cứu vãn nữa.

Cô lẻ từng bước vào nhà tắm, xả nước nóng đầy vào bồn rồi nằm xuống. Ngâm trong bồn mong rằng có thể giảm đau một chút, không ngờ cô lại thiếp đi mất...

Lâm Đình tức giận hơn cả vẫn là xót xa lái xe thẳng đến công ty. Vừa vào phòng đã lòi hết công việc ra để làm. Làm hết lại gọi thư ký Đồng tìm thêm.

Chỉ trong 3 tiếng buổi sáng anh đã giải quyết gần hết công việc của một tháng.

Anh nhận ra có điên cuồng làm việc thế nào thì hình ảnh cô vẫn ở đó, mãi ở trong tâm trí anh không xê dịch.

Anh lại bắt đầu lo lắng, có phải buổi sáng mình cũng quá nặng lời không. Rõ ràng cô ấy đang giận dữ, lời nói trong lúc giận dữ không đáng tin tại sao anh lại lớn tiếng với cô cơ chứ.

Thế rồi anh vội vã chạy vào thang máy, xuống dưới lầu. Lái xe đến nhà cô.

Vừa đến cửa anh liền liên tục bấm chuông nhưng mãi chẳng thấy mở cửa.

Thử đẩy cửa vào không ngờ cửa không khoá, chẳng lẽ cô vẫn còn ngủ từ lúc anh đi đến bây giờ?

Anh vào phòng tìm cô nhưng vẫn không thấy người đâu. Quần áo tối hôm qua vẫn còn la liệt ở dưới sàn nhà. Cô không phải người bừa bãi như thế, cửa còn không khoá chắc chắn cô vẫn ở nhà.

Anh đi khắp các phòng tìm kiếm nhưng vẫn không thấy, chỉ còn duy nhất phòng tắm vẫn chưa vào.

Cửa phòng tắm cũng không khoá, anh bước vào liền thấy cô nằm trong bồn tắm. Anh hốt hoảng chạy đến, tưởng cô bị anh làm cho uất ức mà làm chuyện dại dột.

" Bạch Lan, Bạch Lan em làm sao thế? "

Anh mặc quần áo rồi tức tốc gọi xe đưa cô đến bệnh viện. Nhìn thấy cô như thế anh như muốn phát điên lên vậy. Nếu cô thật sự có chuyện gì anh thật sự không biết phải làm thế nào nữa. Anh rơi nước mắt, những giọt mắt chứng tỏ anh thấy mình vô dụng đến mức nào.

Lúc bác sĩ bước ra từ phòng cấp cứu, anh vô cùng lo lắng hỏi:

" Vợ tôi bị làm sao thế thưa bác sĩ? "

" Chỉ là ngất đi vì ngâm nước quá lâu thôi. Cũng may là ngâm nước ấm rồi mới chuyển lạnh nếu không viêm phổi cũng nên. Một lát nữa sẽ tỉnh nhưng sốt, cảm cúm không thể tránh khỏi. "

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khóe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Dở trò [603 chữ]

Sau khi nghe bác sĩ nói thế, Lâm Đình nhẹ nhõm hẳn. May mắn rằng cô ấy không nguy hiểm đến tính mạng.

Chưa kịp đi vào phòng bệnh, điện thoại của anh đã reo lên.

" Alo, baba. "

" Con gọi có chuyện gì? "

" Ba ba có biết mẹ đã đi đâu không? Con đến nhà nhưng không thấy. "

" Mẹ của con đang đi cùng ba, con không cần tìm nữa, về nhà với bà nội đi. "

" Ba ba cho con nói chuyện với mẹ rồi con về. "

" Mẹ con bây giờ đang bận việc không nói chuyện với con được. "

" Bây giờ đang là giờ ăn trưa thì bận việc gì chứ? Ba ba gặt con sao? "

" Sao lại thế được. Con cứ về nhà trước đi. "

" Ba ba bây giờ đang ở đâu? Con muốn đến đó. "

" Không cần đâu, về nhà đi. "

" Ba ba nói địa chỉ với chú tài xế đi, nếu không đừng trách con nói xấu ba ba với mẹ xinh đẹp. "

Đúng là hết cách mà!

Được chú tài xế chở đến bệnh viện, Tiểu Kỳ liền thấy lo lắng vô cùng thì ra là mẹ bị bệnh rồi.

" Ba ba ăn hiếp mẹ, làm mẹ bị bệnh có phải không? "

" Là lỗi của ba. "

" Ba ba chỉ biết chộc giận mẹ, làm mẹ bị bệnh. Đến giờ mẹ vẫn không chịu tha thứ cho ba, cũng là đáng đời. "

Bạch Lan từ từ mở mắt, trước mắt là một màu trắng bệch.

" A, mẹ tỉnh rồi. "

" Ở đây không phải ở nhà sao? "

" Em ngủ quên trong bồn tắm nên bị ngất phải đưa đến bệnh viện. "

" Sao anh lại biết? Sao con cũng ở đây? "

" Anh đến nhà tìm em nên mới biết. Con vì muốn gặp em, anh không giấu được. "

" Được rồi, hai người về đi. Tôi ở một mình được rồi. "

" Con, anh sẽ nhờ tài xế đưa về. Em vừa mới tỉnh, anh không để em một mình được. "

" Tôi có thể gọi người khác, anh cứ về đi. "

" Ở thành phố này, em thân quen với ai hơn anh nữa? Đến nước này rồi, em làm thế để được cái gì? "

" Em... "

Bạch Lan nằm viện hai ngày thì được về nhà. Lâm Đình chỉ dành chút thời gian về nhà hâm canh, thay quần áo. Ngoài ra đều có mặt ở cạnh cô.

Hôm nay về nhà, anh sắp xếp đồ đạc đưa cô về nhà. Anh không cho Tiểu Kỳ theo, sợ nó bám lấy cô.

Lần này cô không từ chối mà để anh đưa về.

Trên đường lái xe về nhà không ai nói với ai câu nào. Anh vì sợ cô còn giận nên không nói, còn cô càng không biết nói gì.

Về đến nhà, anh mở cửa cho cô vào sau đó mới vào theo.

Thấy cửa đã đóng lại, Bạch Lan đột nhiên đưa tay vòng vào cổ anh, bất ngờ hơn cô còn hôn anh.

Nụ hôn của cô rất nhanh, lúc cô gần rời đi, anh mới hoàn hồn ôm lấy cô mà hôn.

Nụ hôn cô nghĩ là nhẹ nhàng, đối với anh lại là quỵến rũ. Anh mạnh mẽ mà hôn lên môi cô, dần chuyển xuống cằm, cổ.

Đôi tay cũng bắt đầu di chuyển loạn xạ dưới áo của cô. Anh mút mạnh lên cổ cô một cái, rồi hít vào thật sâu nói:

" Lần này là em dỗ trò với anh, em quỵến rũ anh trước. Nếu không vì em vừa khỏi bệnh, anh chắc chắn sẽ không tha cho em, nhớ kỹ lời anh. "

~Hết chương 36~

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khóc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 37: Cô ấy là vợ của ba [620 chữ]

" Lần này là em dỏ trò với anh, em quyến rũ anh trước. Nếu không vì em vừa khỏi bệnh, anh chắc chắn sẽ không tha cho em, nhớ kĩ lời anh. "

Mãi không thấy Bạch Lan phản ứng gì, Lâm Đình ngẩng đầu nhìn lên đã thấy má cô dính đầy nước.

Anh đau lòng lau đi những vệt nước, rồi lên tiếng:

" Em sao lại khóc? Anh làm em đau sao? "

Cô ôm lấy thất lung anh oà khóc, lúc sau mới nức nở lên tiếng:

" Em cứ tưởng anh thật sự không cần em nữa, em hối hận rồi, hối hận vì đã đẩy anh đi xa em. "

" Nói ngốc nghếch gì thế, tại sao anh lại không cần em nữa. Do lúc đó anh không kiềm chế được, thật sự xin lỗi em. "

" Lúc anh bỏ đi còn nói thế, em sợ lắm, sợ chẳng ai còn cần em nữa. "

" Cô bé ngốc này! Sau này đừng suy nghĩ lung tung như thế nữa. "

Lần này cô lại chủ động hôn anh, cô thật sự sợ mất anh rồi, sợ anh không còn cần cô nữa.

Lâm Đình cũng không từ chối mà đáp lại cô, lần này còn nồng nhiệt hơn lần trước.

Nụ hôn cuồng nhiệt của Lâm Đình khiến Bạch Lan mơ mơ màng màng. Chẳng biết vì sao có thể vào đến phòng ngủ.

Đôi tay chẳng ngần ngại mà tuấn du trong áo cô, anh tiến đến tai cô nhỏ nhẹ nói, giọng khàn khàn:

" Có thể không? "

Cô đỏ mặt, đưa tay ôm lấy cổ anh. Mặt cũng chui vào ngực anh nói rất nhỏ:

" Ừ... "

Câu trả lời của Bạch Lan như dẫn đường cho "hươu" chạy.

Anh không còn kiêng kị gì, mạnh mẽ mà chiếm lấy cô hết lần này đến lần khác.

Cho đến khi cô mệt gần như ngất đi, anh mới chịu dừng lại.

Trước khi rời giường, anh hôn lên trán cô nói:

" Nghỉ ngơi một lát, anh đi nấu cháo cho em. "

" Ừmmm " Cô mơ màng trả lời.

Đến gần tối cô mới thức dậy, khoác áo choàng dài rồi ra ngoài thấy Lâm Đình đang ngồi làm việc. Cô liền vươn tay ôm lấy anh.

" Đã tỉnh rồi, có muốn ăn một chút không? "

" Em cũng thấy đói rồi. "

Tĩnh... Tĩnh... Tĩnh...

Chuông ở cửa reo.

" Em ngồi ở đó đi, anh đi mở cửa xem ai đến. "

Nhìn thấy người đàn ông trước cửa, Lâm Đình có chút thất thần:

" Anh...anh tìm ai? "

" Tôi bấm chuông giúp cậu bé này. "

" À rất cảm ơn anh. "

Lâm Đình vừa cúi xuống đã thấy Tiểu Kỳ chạy ùa vào trong ghế sofa ôm lấy mẹ xinh đẹp.

Tiểu Kỳ ngồi trên chân mẹ hỏi:

" Mẹ chỉ khoác áo choàng lơ lửng bị bệnh thì phải làm sao. Mẹ bị bệnh Tiểu Kỳ lo lắm. "

" Một lát nữa mẹ sẽ mặc quần áo. "

" Ở dưới ghế là quần áo của mẹ sao? Để con lấy giúp mẹ. "

Tiểu Kỳ chỉ xuống nơi có một góc áo. Rồi lại nhang chóng cầm lên.

Thấy Tiểu Kỳ nói thế, mặt cô khẽ đỏ lên. Lại thấy cậu bé nói:

" Mẹ thay quần áo mà baba chẳng cần giúp mẹ gì cả. "

" Baba con bận làm việc nên không cần được. "

" À thế sao? "

" Ừm. Con lại đến đây với bác tài xế sao? " Anh hỏi.

" Phải, vì bà nội không đi với con. "

" Sao không ở nhà còn đến đây có chuyện gì? "

" Con đến đây thăm mẹ con cũng không được hay sao. "

" Nhưng cô ấy là vợ của ba cơ mà? "

" Nhưng cô ấy mà ba nói cũng là mẹ của con. "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khóc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Hết đời này [671 chữ]

" Con đến đây thăm mẹ con cũng không được hay sao. " Tiểu Kỳ phụng phịu.

" Nhưng cô ấy là vợ của ba cơ mà? "

" Nhưng cô ấy mà ba nói cũng là mẹ của con. " Tiểu Kỳ đắc ý nhìn Lâm Đình.

" Thôi được rồi, hai người đừng tranh cãi nữa. Em là của hai người luôn cơ mà. " Bạch Lan dịu dàng cười nói.

" Mẹ thật tốt, ba ba chỉ muốn giành mẹ của con thôi. Hừ " Tiểu Kỳ giả vờ giận dỗi ôm lấy Bạch Lan.

" Rõ ràng em là của anh cơ mà? Của anh, anh giành lấy có chỗ nào sai sao? "

" Anh muốn em chết đói có đúng không? " Bạch Lan liếc xéo anh.

" Được, được sẽ có thức ăn cho em ngay đây. " Nói rồi Lâm Đình nhanh chóng đi vào bếp.

" À mà còn có chuyện này, sao con gọi điện thoại cho cả ba ba lẫn mẹ đều không có ai nghe vậy? Đều hết pin hết sao. Con rất lo cho mẹ. " Tiểu Kỳ ngồi trong lòng mẹ nói.

" À... À chắc mẹ ngủ say quá không nghe thấy. " Nhớ đến buổi sáng, điện thoại reo rất lâu nhưng Lâm Đình đều không cho cô nghe, mặt Bạch Lan lại bắt gặp đỏ lên.

" Cũng trùng hợp thật cả hai người đều không nghe thấy. "

Thật may rằng lúc đó Lâm Đình đi ra gọi hai mẹ con ăn cơm nếu không cô cũng thật chẳng biết nói gì nữa.

Lâm Đình và Tiểu Kỳ ở lại nhà Bạch Lan thật sự không muốn về chút nào.

" Hôm nay anh ở lại đây chăm sóc em, em vừa mới khỏi bệnh xong không ở nhà một mình được. "

" Vậy sao? Anh còn muốn "chăm sóc" em? Về nhà cho em, mai anh không cần đi làm nữa sao? " Bạch Lan biết thừa ý định của anh là gì đấy ý nói.

" Được, được anh về. Nếu anh không đi làm ai sẽ nuôi em chứ. "

" Con con, con muốn ở đây với mẹ. Lâu lắm rồi con không được ngủ cùng mẹ. " Tiểu Kỳ bày ra vẻ mặt đáng thương, mong được mẹ thương hại mà giữ lại.

" Không được, về nhà đi mai con cần đi học có đúng không? Buổi chiều đến công ty chơi với mẹ có được hay không? " Bạch Lan dịu dàng nói quay ngoắt 360 độ so với nói cho Lâm Đình nghe.

" A, được được. Con nghe lời mẹ xinh đẹp. Ngày mai con sẽ đến chơi với mẹ. "

" Được, con trai mẹ rất ngoan. Không kì kèo nhiều như ba ba của con. "

" Còn bây giờ, con với ba ba về đi, cũng muộn rồi đi đường khuya rất nguy hiểm. "

Cuối cùng hai ba con cũng chịu về. Bạch Lan rất muốn hai người ở lại nhưng không thể được nuông chiều quá sẽ làm cả hai người hư mất.

Bạch Lan chủ yếu cũng muốn hai người họ về để dọn dẹp lại nhà cửa. Những mảnh quần áo bị anh xé tan đều được cô nhét xuống dưới ghế sofa. May mắn Tiểu Kỳ không quá thất vọng khi thấy mảnh áo đó. Nếu không thật sự rất khó nói.

Nhắc đến chuyện đó Bạch Lan lại mỉm cười. Quan hệ giữa hai người thật sự rất thần kì, vừa hôm qua còn cãi nhau nhưng hôm nay đã hoà hợp vui vẻ. Bạch Lan thấy thật tốt khi cuối cùng cũng phá được bức tường giữa anh và cô.

Thật sự thì giữa hai người không hề có một ngăn cách gì cả, là cô cố ý muốn xây nên. Bạch Lan thấy thật sự may mắn khi gặp được một người như anh - Lâm Đình. Cô biết anh kiên nhẫn với cô như thế, quan tâm cô như thế bởi vì anh thật sự rất yêu cô. Bạch Lan thầm nghĩ: "Đời này nếu anh không muốn rời xa em, em sẵn sàng ở bên anh hết đời này. "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lành Khốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Chết tiệt [745 chữ]

" Tôi muốn gặp Lâm tổng " Một giọng nói lạnh lùng vang lên.

Lễ tân nhẹ nhàng hỏi:

" Xin hỏi cô là...? "

" Tôi là Mộc Thanh. "

" Cô có hẹn trước với Lâm tổng hay không? "

" Tôi cũng cần hẹn trước hay sao? " Cô ta cực kỳ ngạo mạn lên tiếng.

" Xin lỗi cô nhưng ở công ty chúng tôi muốn gặp Lâm tổng đều phải hẹn trước. " Lễ tân nhẹ nhàng lên tiếng.

" Ngay cả bạn gái của tổng tài như tôi đây hay sao? "

" Chị.. Chị là... " Về mặt lễ tân có vẻ hốt hoảng.

" Tiểu Lý, nếu đây là bạn gái của Lâm tổng thì không cần rắc rối thế. Để chị dẫn cô Mộc lên. "

Tiếng của Bạch Lan từ sau vang lên càng làm tiểu Lý hốt hoảng hơn. Không... Không phải chị Bạch là tổng tài phu nhân sao, ở đâu lại có một cô bạn gái

vậy.

Lần này có chuyện lớn rồi!!!

Buổi sáng Bạch Lan không cho Lâm Đình đến đưa cô đi làm. Để nhân viên nhìn thấy thì làm sao cô đến công ty được nữa chứ.

Không ngờ vừa bước vào đến cửa đã nghe thấy chuyện hay ho rồi. Lần này để xem anh giải thích thế nào.

" Cô đây là? " Mộc Thanh cất giọng hỏi.

" Tôi là trợ lý thư ký của Lâm tổng. "

" Hoá ra là cô trợ lý quen. " Mộc Thanh tỏ vẻ khinh bạc.

" Lâm tổng ở bên trong mời cô. "

Trước khi bước vào, Mộc Thanh lên tiếng:

" Lấy một ly cafe ít đường, không đá cho Lâm Đình và một ly nước cam cho tôi. "

" Được cô chờ một lát. " Bạch Lan ngoan ngoãn vâng lời.

Hoá ra còn hiểu rõ sở thích của nhau như thế, thật sự đáng khen ngợi.

Sau khi lấy xong, Bạch Lan đi đến phòng tổng tài. Không gõ cửa liền đi vào.

Trước mặt là cảnh Mộc Thanh nằm gọn trong lòng Lâm Đình.

Cô dằn lòng: không tức giận, không tức giận, không tức giận. Điềm tĩnh, điềm tĩnh, điềm tĩnh.

" Em... " Lâm Đình đẩy cổ đẩy cô ta ra nhưng không kịp nữa rồi.

" Cô không biết phép lịch sự hay đến gõ cửa cũng gõ không nổi? " Mộc Thanh đánh đá lên tiếng.

" Nước của Lâm tổng và cô Mộc tôi đặt ở đây. "

Bạch Lan không để ý đến lời Mộc Thanh nói nhẹ nhàng đặt ly cafe xuống bàn còn ly nước cam thì "lỡ tay" đổ lên người Mộc Thanh.

" Cô không có mắt đúng không? Làm đổ hết nước cam lên người của tôi rồi. " Mộc Thanh tức giận lên tiếng.

Còn quay sang nũng nịu với Lâm Đình:

" Lâm tổng.. "

Lần này Lâm Đình quyết đẩy mạnh Mộc Thanh ra rồi nói:

" Cô đi ra ngoài cho tôi. "

" Cô mắt không có, đến tai cũng điếc phải không? Anh ấy kêu cô đi ra ngoài. " Mộc Thanh kiêu ngạo nói.

" Tôi kêu cô rút ra ngoài. Chúng ta cũng không cần hợp tác nữa. " Lần này Lâm Đình thực sự tức giận.

" Mời cô. " Bạch Lan cười nhẹ lên tiếng.

Mộc Thanh hậm hực bước ra khỏi phòng.

Sau đó, Bạch Lan cũng quay lại đi ra cửa.

" Anh kêu cô ta đi, không có kêu em " "

" Đuổi bạn gái về rồi, Lâm tổng còn cần trợ lý quen này hay sao? " Bạch Lan đánh đá cất giọng.

" Em nói lung tung cái gì vậy? Cô ta là bạn gái anh từ bao giờ chứ? "

" Anh có thể hỏi tiểu Lý ở quầy lễ tân! Xin phép Lâm tổng tôi ra ngoài trước. "

Ngay sau đó Lâm Đình liền gọi cho tiểu Lý. Bạch Lan liền bước ra ngoài không thèm để ý đến Lâm Đình.

" Tiểu Lý, cô Mộc Thanh đó xưng là bạn gái tôi? "

" Phải, phải... Lúc đó chị Bạch à không không tổng tài phu nhân cũng nghe thấy thừa Lâm tổng. " Tiểu Lý run run lên tiếng.

" Được, tôi biết rồi. " Lâm Đình liền cúp máy.

Ách, vừa mới làm lành hôm qua, hôm nay lại gặp chuyện thế này. Giải thích thế nào với vợ bây giờ chứ.

Cô gái chết tiệt kia, mình thật sự gặp xui xẻo mà!!! Không công khai chuyện này sớm với mọi người chắc chắn còn gặp rất nhiều xui xẻo khác nữa.

Quan trọng là bây giờ phải giải thích thế nào thì cô ấy mới tin mình bây giờ!!!

~ Hết chương 39 ~

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Anh đúng là điên lên rồi!! [906 chữ]

Sau khi ra khỏi phòng, Bạch Lan đi đến phòng kế hoạch để lấy thêm thông tin về cô người mẫu Mộc Thanh kia.

Cô ta tên đầy đủ là Lý Mộc Thanh là con gái duy nhất của ông chủ tập đoàn Mộc Thị nhưng lại dấn thân vào chốn đầy tai bay vạ gió như giới giải trí. Cũng đủ danh giá, đủ xinh đẹp, đủ phù hợp với chủ tịch Lâm Thị.

Anh ta cũng được đấy chứ! Hôm qua vừa ngọt ngào với cô xong hôm nay liền xuất hiện một cô bạn gái. Rất khá!!

May mắn chưa chuyển đến ở cùng anh ta, nếu không cũng ném đủ nhục nhả.

Bạch Lan lên một chiếc taxi đi thẳng về nhà mình, cô muốn giải toả, cô muốn quên hết đi chuyện hôm nay. Sau khi tắm rửa, Bạch Lan đã thay quần áo phù hợp với nơi mà cô muốn đến.

Ở Lâm Thị lại là một hoàn cảnh khác, sau khi nghe tiếp tân khẳng định lại, Lâm Đình càng tức giận, phần nhiều vẫn là lo lắng Bạch Lan cô ấy sẽ hiểu lầm rồi lại tự ý mà vứt bỏ anh lần nữa.

Anh vội vàng cúp điện thoại chạy ra ngoài tìm cô nhưng đã không thấy Bạch Lan đâu. Anh gọi điện cô tắt máy, càng làm Lâm Đình nóng lòng hơn. Anh liền chạy đến nhà cô, có lẽ cô chỉ ở nhà thôi nhưng bấm chuông rất lâu cũng không có ai mở cửa. Thật không may mắn khi anh đến, cô cũng vừa lên taxi rồi đi.

Lúc Bạch Lan đến tập đoàn cũng đã là đầu giờ chiều. Anh tìm đến tận tối vẫn không thấy cô đâu dường như muốn lật tung cả thành phố này lên vẫn không thấy.

Đột nhiên có một cuộc gọi đến, là của thư ký Đồng.

"Lâm tổng, Bạch Lan cô ấy vừa gọi cho tôi, cô ấy nói cô ấy ở Night Bar. Cô ấy gọi tôi đến cùng nhưng tôi không đến được." Thư ký nhanh chóng lên tiếng khi Lâm Đình nghe máy, cô biết anh đã nóng lòng lắm rồi.

"Được, rất cảm ơn cô. " Nói rồi Lâm Đình vội vàng cúp máy phóng nhanh đến Night Bar mà thư ký Đồng nói.

Night Bar là nơi hỗn loạn nhất thành phố này, là nơi bắt đắ dĩ nhất anh mới đến. "Bạch Lan em cũng đủ gan dạ không biết nơi đó nguy hiểm đến thế nào hay sao?" Lâm Đình nhẹ gầm lên.

Chiếc xe BMW màu đen nhánh của anh phóng trên đường như muốn bay lên.

Anh đi vào nơi đó với bộ quần áo chỉnh tề cũng đủ khiến bao nhiêu cô gái mê đắm với khuôn mặt mị hoặc của mình.

Lâm Đình đi đến quầy bar ngồi xuống gọi một ly rượu, liền nhìn thấy cô gái mà mình muốn tìm đang đắm chìm trên sàn nhảy cùng một đám trai đang vây quanh cô.

Cô mặc một chiếc áo ngắn màu trắng cùng với một chiếc quần shorts đen còn có thắt lưng, chân mang một đôi giày cao gót khoảng 10cm. Ánh mắt anh càng trầm xuống khi thấy cô mặc những thứ đó bên cạnh còn có nhiều đàn ông như thế.

Lâm Đình chậm rãi bỏ đá vào ly rượu rồi đưa lên môi nhấp một ngụm. Lúc chiều là hơi lỏ, hiện tại là tức giận. Anh đúng là điên lên rồi.

Không nói không rằng, anh đặt tiền dưới ly rượu rồi đi một mạch lên sàn nhảy chen vào đám người đang vây quanh Bạch Lan, mạnh mẽ mà bế cô lên đi ra khỏi đám người đó.

Bạch Lan đang lằng lằng còn chưa xác định được người vừa nhấc mình lên là ai. Nhưng cũng đành phải ôm lấy cổ người kia để giữ thăng bằng.

Ra khỏi sàn nhảy có một chút, Bạch Lan cất giọng ngà ngà say nói:

" À thì ra là Lâm tổng sao? Vinh hạnh thật đấy! "

" Ai cho em đến nơi này? " Lâm Đình gầm nhẹ lên chỉ cô nghe thấy.

" Tại sao em không thể đến? " Bạch Lan say nhưng vẫn móc méo hỏi lại.

" Anh bị điên rồi mới để em tự do, tự tại đến mức này. Mặc như không mặc như thế này còn đi đến đây quay cuồng cùng đám đàn ông kia? " Lâm Đình anh thật sự bị chọc giận rồi.

" Á, anh bế em đi đâu thế, em còn chưa thanh toán tiền cho người ta. " Giọng điệu say của Bạch Lan khi cất lên càng ngày càng quỵn rũ người khác.

" Không cần lo, anh đã thanh toán rồi. Bây giờ anh đưa em về. "

Vừa đúng lúc ra đến xe, anh đặt cô vào ghế phó lái, giúp cô thắt dây an toàn rồi nhanh chóng lên xe đưa cô về.

Vừa khởi động xe, liền nghe cô lên tiếng.

" Em mặc thế này rất tốt, rất thoải mái. Còn có em còn muốn uống rượu, em muốn uống rượu. " Giọng điệu say mềm của cô còn có những nhều thật sự là chí mạng với anh.

" Em.... Cầm miệng! Anh cấm em nói một lần nữa. " Lâm Đình anh thật sự sắp không chịu nổi rồi.

" Ừm...ừ...ừ... " Bạch Lan thật sự ủy khuất mà lên tiếng, nhưng lại không thành tiếng.

~Hết chương 40 ~

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Bất Ngờ Của Tổng Tài Lãnh Khóe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.